

Giới thiệu Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam

Truyện Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam, câu chuyện tình cảm không được mọi người công nhận đó chính là loại tình cảm đồng tính. Với họ thì loại đó là loại loạn luân không đúng với tính chất tình cảm nam nữ và họ sẽ bị xã hội đào thải.

Hai người vốn chơi thân với nhau từ nhỏ, cũng chính hai bên gia đình gia cảnh ngang nhau nên chơi rất thân nên đến con của họ cũng vậy. Hai cậu ấy lớn lên và cùng nhau có một sở thích, và rồi dần cũng chính vì những suy nghĩ giống nhau nên họ có hướng suy nghĩ lệch lạc đó chính là loại tình cảm đồng tính.

Sau khi gia đình hia bên biết được chuyện này và rồi họ ngăn cấm họ không được gặp mặt nhau nữa, một người thì tới nước Mỹ xa xôi, còn người kia thì bị bắt phải lấy vợ. Cho dù hai người hai nơi nhưng trái tim họ vẫn hướng về nhau.

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1

A Lam ôm một khối tròn tròn cực lớn, ngạc nhiên mà nhìn địa phương trước mặt nguyên là một một nơi xa hoa tráng lệ hiện tại biến thành một mảnh phế tích cháy đen.

Này, đây là có chuyện gì xảy ra a?! Nhiệm vụ không phải nói chỉ cần đem khối đồ này đưa đến nơi đây cho người ta kí nhận là được sao? Hiện tại vòng vào một hồi đột nhiên biến thành một đồng đồ nát a?

Đi tới bên đường chỗ NPC bán bánh bao hỏi thăm tình huống:

”Vị đại thúc này, ngài có biết ở nơi này xảy ra chuyện gì a? Sao lại biến thành một đồng hoang tàn như vậy? Ngã Tây Mạn lão gia vốn ở đây đâu?”

Vị đại thúc kia nhìn thiếu niên trước mặt từ trên xuống dưới thận trọng hỏi:

“Ngươi hỏi cái này để làm gì? Ngươi tìm hấn có việc gì?”

Nhìn trong mắt đại thúc viết rõ hai chữ đề phòng, A Lam đáp:

“Ta là vì ma pháp sư mang đồ tới, Ngã Tây Mạn lão gia hấn đã đặt mạng đồ tới đây, ma pháp sư cho ta đưa đồ tới, phải để hấn đích thân kí nhận.”

“Nga, là như thế a...”

NPC đại thúc trong mắt buông xuống đề phòng.

“Đêm hôm trước có người tới nhà Ngã Tây Mạn lão gia hành hung, giết Ngã Tây Mạn lão gia còn thả một bó đuốc đốt nhà hấn thành thế này.

Thị vệ thủ thành bây giờ còn đang ở khắp nơi lục soát tội phạm đi,ai, kì thực theo ta đem nhà hấn hỏa thiêu thật đúng là tốt! Ai không biết Ngã Tây Mạn lão gia căn bản chính là một đại gian thương vô lương, không chỉ cấu kết quan phủ làm những chuyện thương thiên hại lý không có tính người ức hiếp bóc lột những dân thường chúng ta, người đều đã muốn sáu mươi còn không biết bớt phóng túng,đi khắp nơi cưỡng đoạt mỹ thiếu niên thiếu nữ tuổi nhỏ...”

NPC đại thúc ở một bên tiếp tục nước miếng tung bay, đại khái hiểu rõ tình hình A Lam không ôm hi vọng gì đành mở menu diễn đàn, một hồi tìm kiếm quả nhiên xuất hiện một bài post, là một người tên là ác-quy, chính là thích khách vô tình kích mìn một nhiệm vụ ẩn dấu, ám sát gian thương Ngã Tây Mạn, yêu cầu nhất định phải tại ngày hấn sinh nhật trước đem hấn giết chết, sau đó thả những thê thiếp nam sùng bị hấn cưỡng đoạt tới, sau cùng đốt nhà hấn. Nhiệm vụ này đòi hỏi phi thường hà khắc, nhiệm vụ này chỉ ở trước ngày sinh nhật hằng năm của Ngã Tây Mạn bảy ngày mới có thể bị kích khởi, chỉ dành cho một chức nghiệp, chẳng những người chơi phải là chức nghiệp thích khách, lại phải là cấp 60 trở lên,còn phải đơn thương độc mã mà hoàn thành nhiệm vụ, thật không biết hấn làm thế nào mà đứng vững trước một đoàn NPC hộ vệ cấp 50 của Ngã Tây Mạn gia kia.

Nhiệm vụ biến thái như vậy cũng có thể hoàn thành, xem ra lại là một người phản xạ thần kinh xuất sắc, trong trò chơi này người như vậy chính là BT a....

Đại khái nhìn qua quyền ghi chép ám sát dày đặc dài tới bốn trang, trong lòng ngầm cảm thán bản thân vận khí không tốt, nguyên vốn tưởng rằng mình gặp được vận cứt chó hiếm thấy, ngày đó vì thu thập thảo dược mà lạc đường, trong lúc vô ý xông vào nơi rừng rậm mê hoặc của một ma pháp sư thần bí,bị ma pháp sư sai bảo phải vệ sinh nhà hấn đủ ba ngày, mới kích hoạt nhiệm vụ đưa hàng hóa của Ngã Tây Mạn tới nhà hấn, ôm khối cao bằng nửa người này, mặt trên còn buộc một cái nơ bướm phấn hồng, thoát nhìn chính là một quả trứng tròn ngu xuẩn, dưới mắt kì quái của mọi người,trèo núi vượt sông trải qua biết bao tang thương a(không có biện pháp, khi mang theo quả trứng này không có cách nào ngồi phương tiện giao thông cũng không thể dùng quyền trục, chỉ có thể dùng hai cái cẳng.)thật vất vả mới đến được đây, lại bị người đoạt trước một bước....Hấn phát sầu mà nhìn quả trứng trong ngực, bây giờ nên làm thế nào mới tốt?

“....

Cho nên mới nói lão Thiên có mắt, người ác khác bị quả báo! Tiểu tử , ngươi nói có đúng không?”

“A? Ân!” Lực chú ý của A Lam bị thanh âm trầm bổng bất thành lời của NPC đại thúc gọi trở về, không có nghe rõ hẳn hỏi vấn đề gì chỉ là trả lời theo phản xạ.

“A, tiểu tử ngươi thật đúng là tri âm của ta a! Ta đã lâu lắm không cùng người nói chuyện phiếm thống khoái như thế này!” (A Lam: ta có trò chuyện với ngươi qua sao? Trên cơ bản, đều là ngươi một mình lẩm bẩm a? -_-\ “)

Ha ha, A Lam tiếp tục giữ nụ cười ngây ngô thuần lương.

“Nhìn ngươi và ta hợp nhau như thế ta sẽ đưa ngươi tiểu lễ vật đi.”

Đình~ âm thanh dễ nghe của hệ thống vang lên, bởi đại thúc bán bánh bao thích bát quái nói chuyện phiếm nửa tiếng đồng hồ ,đạt được vật phẩm kỳ lạ – tiểu bao tử....

Gọi ra cột menu,bên trong xuất hiện một cái bánh bao kì quái, mặt trên đầy hoa văn màu phấn hồng....

Tên gọi: Tiểu bao tử thần kỳ

Tác dụng: HP+5 MP+5

Độ no bụng: +10

Công hiệu đặc biệt: ??

Vật phẩm đặc thù không thể giao dịch không thể vứt bỏ.

Này là cái gì a... thuộc tính rác rưởi như vậy, ngay cả một cái bánh bao cấp thấp cũng có ích hơn so với nó a.... -_-b

Lại còn không thể giao dịch không thể vứt bỏ(trong trò chơi này có rất nhiều nhiệm vụ liên quan đến vật phẩm đặc thù , chỉ khi nào khởi động nhiệm vụ mới đạt được,không thể giao dịch không thể bán, chỉ có thể đặt ở trong bao quần áo tồn không gian, như cái bánh bao nhỏ này , lại giống như cái khối tròn to lớn trên tay A Lam, muốn nó biến mất hẳn chỉ có thể nghĩ cách hoàn thành nhiệm vụ. ...) vô tình khởi động nhiệm vụ ,trong bao quần áo của A Lam đã có một đồng lai lịch bất minh như vậy,vật phẩm đặc thù công hiệu bất minh, quên đi, trước tiên vẫn là quăng vào bao quần áo đi, dù sao cũng đã mang nhiều thứ như vậy mang thêm một cái cũng không chết ai.

Cáo biệt NPC đại thúc, A Lam quyết định trước đến khu rừng mê hoặc chỗ ma pháp sư xem có thể đem nhiệm vụ giải trừ hay không. Không thể ôm quả trứng tròn này như vậy mãi , đến chỗ nào cũng khiến người chú mục. Vài ngày sau....

A Lam ôm quả trứng tròn to lớn trăm cay nghìn đắng mà đến trước phòng nhỏ của ma pháp sư, lần thứ N tự vui mừng cảm thán mình lúc trước đã cẩn thận , chú ý tới nhà ma pháp sư đúng là sẽ theo thời gian mà thay đổi vị trí, thừa dịp lúc tổng vệ sinh ở trên nóc nhà hẳn tiện tay thả một tổ ong dẫn đường ,hiện tại mới có thể tìm tới nơi này. (trong tổ ong dẫn đường có 50 con ong dẫn đường, bất kể ở đâu đều có thể bay trở về chỗ đặt tổ ong, mỗi giờ đồng hồ tiêu hao một con ong, tiêu hao dần cho đến hết. Có thể thấy được đi đến nhà ma pháp sư có bao nhiêu khó khăn. Trước khi ong dẫn đường bị tiêu hao hết đều có thể thay đổi nơi đặt tổ ong , chính là một loại đạo cụ vô cùng thực tế,chuyên dùng cho mê cung cấm chế không thể sử dụng quyền trục.)

Nhìn con ong dẫn đường cuối cùng rút cùng biến thành đốm sáng tiêu thất , A Lam đi tới trước cửa nhà ma pháp sư, làm chuyện đầu tiên không phải là gõ cửa mà là lấy ra một cái tổ ong đem dính chắc vào phía dưới bộ cửa sô!

Cửa thư phòng tự động mở, A Lam liền đi vào,ma pháp sư một thân hắc bào đang nghiêng người dựa trên ghế dài nghỉ ngơi, khuôn mặt tái nhợt mà tuần dật mang theo vết tích mệt mỏi rã rời. A Lam do dự không đành lòng đánh thức ma pháp sư đang ngủ say sưa, liền ngồi xuống ghế bên cạnh (đương nhiên là trên tay vẫn ôm quả trứng tròn to lớn kia.)

Ai ngờ ngồi xuống chính là ngồi 4 tiếng.Lúc chợt vạng khi ánh sáng ngũ sắc tàn mất tiến vào gian thư phòng, ma pháp sư liền mở đôi mắt kim sắc của hắn, nho nhỏ mà ngáp một cái. Sương mù trong mắt cấp tốc chuyển thành ồn trọng đầy cơ trí.

“Ma pháp sư tiên sinh, nhĩ hảo a!” A Lam cùng ma pháp sư bắt chuyện.

Ma pháp sư mỉm cười mà nhìn hắn , trong mắt thần sắc so với ban đầu đã ấm áp hơn một chút. Nhìn quả trứng tròn trên tay hắn khẽ nhíu hàng mi đẹp đẽ:

“Nhiệm vụ không thành?”

“Ân...” A Lam nhấc tay nâng quả trứng, cười khổ nói: “Khi ta chạy tới thì Ngã Tây Mạn lão gia đã bị người giết.... Vậy hiện tại cái này làm sao bây giờ?”

“Thế này đi....Hàng đã xuất ra, thứ lỗi không hỏi lại được . Dù sao hắn cũng đã thanh toán tiền hàng hết rồi , quả trứng này cũng không phải chuyện của

ta nữa. Hòn nữa quả trứng này đặt ra là muốn tự Ngã Tây Mạn lấy máu mới có khả năng ấp cho trứng nở, ta cũng bắt lực.” Ma pháp sư vừa nói vừa lộ ra biểu hiện...chính là loại cười trên nỗi đau khổ của người khác.

“Cái, cái gì?! Ta đây làm sao bây giờ? Ta tổng không có khả năng cả đời đều ôm cái vật này đi? “ A Lam “xoát” một tiếng, kích động mà đứng lên, lại một cước giẫm lên đồng sách trên mặt đất, cả người mất thăng bằng mà ngã về phía trước ——

“Ba” một cái, mũi đụng vào quả trứng cứng rắn, hai đạo máu mũi nhất thời chảy ra , trên đầu bay ra một con số hồng sắc “—15.”

“Ồ...Đau!” A Lam hai tay bưng cái mũi ai ai kêu...Vừa rồi vì muốn cảm thụ được mỹ vị chân thật của nước sốt thịt bò mà đem độ chân thực điều chỉnh cao tới 100% , ăn xong liền quên điều chỉnh trở về thực là thất sách...

Đi, chờ một chút...Khó tin mà nhìn hai tay vừa mới bưng cái mũi —— theo phía trên quả trứng chảy xuống?!

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Trứng sủng vật “Chất lượng tốt”

Đây là chuyện gì? ! A Lam ngẩng đầu nhìn về phía ma pháp sư vừa mới nói bó tay kia, đã thấy ma pháp sư cũng là vẻ mặt kinh ngạc .

Lại nhìn về phía quả trứng kia, sau khi dính máu của hắn, cả quả trứng bắt đầu tản mát ra bạch quang nhàn nhạt.

Đinh ~ âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên một tiếng:

Người chơi Lam Hoan, đồng thời sở hữu tiểu bao tử thần kỳ và trứng sủng vật vô chủ, cùng thần bí ma pháp sư đạt giá trị hảo hữu vượt quá 50% , đạt được yêu cầu nhận dưỡng trứng sủng vật vô chủ, mời lựa chọn: Có hay không nhận nuôi trứng sủng vật này?

A? ? Hắn không có nghe sai chứ? ! Thật có chuyện tốt như vậy rơi vào trên đầu hắn a?!

(Trò chơi này yêu cầu nhận dưỡng sủng vật tương đối hà khắc, bình thường bắt sủng vật lúc triệu hoán thú thì không tính, thật sự nhận dưỡng sủng vật không những cần có cơ duyên xảo hợp làm nhiệm vụ ẩn dấu nào đó đạt được trứng sủng vật chưa ấp, còn phải tìm một ma pháp sư cấp bậc trên 60 vì chủ nhân cùng sủng vật lập khế ước thư, khiến cho sủng vật nhận chủ cả đời sinh tử có nhau, huyết mạch tương thông. Khiến cho vô phương không thể thay đổi hoặc ruồng bỏ. Cuối cùng sủng vật ấp ra còn muốn nhìn thuộc tính có tương khắc với chủ nhân hay không , nói ví dụ như chủ nhân là quang thuộc tính, sủng vật lại là ám thuộc tính, vậy sủng vật sẽ bị chủ nhân khắc chết. Nếu như vấn đề trên cũng đã giải quyết xong xuôi rồi,vậy chúc mừng người, có một sủng vật mà kẻ khác vạn phần hâm mộ,sủng vật này không những có thể học tất cả những kỹ năng pháp thuật của chủ nhân, theo cấp bậc được đề cao còn có thể nói chuyện, có người nói cuối cùng còn có thể tiến hóa thành hình người ! Hiện tại toàn bộ trò chơi, người chơi có sủng vật như vậy còn chưa tới mười người!)

Như này là vô tình rơi vào trên đầu hắn,bánh trên trời rơi xuống a! Không, phải nói là đồng Bảng Anh trên trời rơi xuống !

Khẩn trương lựa chọn, vui mừng mà nghe hệ thống nhắc nhở hắn sủng vật bảo bối đang trong quá trình ấp.

“Kỳ quái, người làm sao có khả năng” Ma pháp sư nhìn hắn từ trên xuống dưới.” Có phải người bắt được vật phẩm đặc thù nào hay không ?”

“A, hình như là bởi vì ta có cái này , vừa này hệ thống có nhắc tới...”

A Lam xuất ra tiểu bao tử thần kỳ bắt được ở chỗ NPC đại thúc thích bắt quái đưa cho ma pháp sư.

Cái này là...Ma pháp sư tiếp nhận nhìn một chút, chậm rãi lộ ra một bộ dáng tươi cười quý dị...

A Lam nhất thời cảm thấy một trận rét lạnh, tóc gáy toàn thân đều dựng đứng lên.

“Sao, làm sao vậy? Có cái gì không đúng sao?”

“Không...” Ma pháp sư cười đến vẻ mặt ánh dương quang sáng lạn. Chính là quá mức sáng lạn,nhìn tổng giống như là đang đối gạt người. A Lam trong lòng thâm nâng cao cảnh giác.

”Người chờ sẽ ở lúc xác định huyết chi khế ước thì đem cái bánh bao này ăn.”

” A? Nga...” A Lam ở trong lòng không khỏi lén lút suy đoán ma pháp sư có hay không lừa hắn .Nhưng hắn không biết trình tự định khế ước cùng phương pháp, chỉ có thể lựa chọn tin tưởng hắn nói.

“Được rồi, thiếu chút nữa đã quên hỏi, trong cái trứng này rốt cuộc là loại sủng vật nào? Sao lại lớn như vậy? Sẽ không phải là thuộc tính tương khắc với ta chứ??”

“Voi thuộc tính của ngươi vừa vận tương sinh đi, về phần là cái gì, ngươi chờ hội sẽ biết... Đây chính là kiệt tác ta dày công sáng tạo ra a...”

Nhìn ma pháp sư cười càng ngày càng tà ác, A Lam đã bắt đầu tiến hành chuẩn bị tâm lý, dù cho trong trứng ập ra khủng long chỉ biết phun lửa hăn cũng sẽ không cảm thấy quá kinh ngạc.

A, lập tức sẽ ra rồi.

A Lam khẩn trương nhìn trên quả trứng xuất hiện vết nứt, sau đó chậm rãi vỡ vụn ra...

“Đây, đây là...”

A Lam trừng lớn hai mắt.

Trong quả trứng vỡ vụn nhô ra đầu tiên là một cánh tay trắng như tuyết, ôn nhuận như ngọc! Sau đó là hé ra khuôn mặt khuynh đảo chúng sinh, đẹp tuyệt thế gian, thân thể mảnh khảnh trắng như tuyết, tóc dài màu bạc rối tung trên người tản ra quang mang nhẹ nhàng, chỉ là hai mắt mỹ lệ không hề có tiêu cự, không có linh hồn, đây chính là một cái búp bê người gỗ tuyệt mỹ! Chứng kiến một mỹ nhân trần truồng như thế này, A Lam cảm thấy máu mũi muốn phun ra tới, nhưng chung quy vẫn thấy hình như có chỗ là lạ, không còn đâu ý tứ mà ngắm mỹ nhân bên kia nữa...

Ách... chờ chút?! phẳng, ngực phẳng?! Ánh mắt nhìn về phía hạ thân người đẹp kia quét tới...

“A a a a! Cư nhiên, cư nhiên là một nam nhân!”

A Lam kinh hô, mặt đỏ thành một mảnh. (Mỗ Đãi: đúng vậy, đúng vậy ~ là một nam ~ cũng không phải nữ ~ ngươi tỏ vẻ thẹn thùng cái gì?)

“Đúng, đây là giống đực, rất hoàn mỹ đi? Không hổ là kiệt tác của ta!”

“Đây, đây không phải trọng điểm! (Mỗ Đãi: ngươi sai rồi ~ đồng chí A Lam thân ái, đây mới là trọng điểm...) vì sao hăn ập một quả trứng lại xuất hiện là hình người? Đều không phải từ hình thú bắt đầu chậm rãi bồi dưỡng cuối cùng mới hóa thành hình người sao? “Nhưng dù cho có ập ra hình người rồi, có cần thiết... câu nhân như thế này không?...”

“A, này chỉ đặc biệt hơn một chút.... Ha hả, trước đến định khế ước đi...”

Ma pháp sư để A Lam đứng ở trước sủng vật mới ập bắt đầu đọc niệm chú, nhìn khuôn mặt hồn xiêu phách lạc này gần như vậy khiến tim hăn không ngừng gia tốc, hé ra vẻ mặt cháy đỏ hồng, một loại hương vị đặc biệt phiêu tán xung quanh khiến nổi lòng hăn không thể tập trung, hoàn toàn không biết ma pháp sư đã niệm chú xong lúc nào rồi, ngay cả sau khi ma pháp sư cất tay lấy máu hăn cũng chưa từng phát giác, cuối cùng ma pháp sư dùng máu của hăn vẽ lên trán sủng vật một hoa văn phức tạp, hoàn thành quá trình nhận chủ.

Bức huyết đồ chậm rãi biến mất trên cái trán trắng như tuyết. Định ~ thanh âm của hệ thống truyền đến: Chúc mừng người chơi Lâm Hoan cùng Sủng vật kí khế ước thành công! Mời vì sủng vật đặt tên lại!

A a... A Lam tỉnh lại, suy nghĩ một chút

“Kêu Ngân Lam đi, nick name Tiểu Ngân. “ Là màu sắc của bọn họ đặt cùng một chỗ nga! Đặt xong tên, A Lam lập tức mở menu sủng vật kiểm tra thuộc tính sủng vật:

Tên gọi: Ngân Lam

Nick name: Tiểu Ngân

Giới tính: giống đực

Thuộc tính: Thủy

Đẳng cấp: 1

Lực lượng: 0

Thể chất: 1

Mẫn tiệp(nhanh nhẹn): 1

Phòng ngự: 0

Pháp thuật: không

Tuyệt chiêu: không

...

A Lam nhìn thuộc tính Tiểu Ngân, nhất thời mồ hôi lạnh ràn rụa

“Lão Thiên a! Mặc dù ta không trông đợi mới cấp 1 năng lực Tiểu Ngân có thể rất mạnh, nhưng không nghĩ tới sẽ cực phẩm tới loại tình trạng này, thực sự là cực phẩm. ...đồ bỏ đi cực phẩm a....Sùng vật như thế này có ích lợi gì? không thể tấn công không thể phòng ngự ngay cả đồ vật cũng nhất không tới...”

A Lam gần như muốn ngửa mặt lên trời huyết sáo dài mà nước mắt chảy xuống a.

“Ha ha, ngươi đừng vội, đó là tiềm năng của Tiểu Ngân còn chưa được kích phát ra, đương nhiên cái gì cũng không làm được rồi.”

“?! còn muốn kích phát tiềm năng? phải làm như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

“Sinh mệnh khế ước”

”Ngươi trước đem bánh bao ăn đi.”

A Lam ngoan ngoãn ăn bánh bao, ác, mùi vị bánh bao này kì quái quá ~ bắt quá vì sùng vật khá ái, nhìn! Nhai qua nuốt liền nhanh chóng nuốt xuống.

“Sau đó sao?”

“Sau đó...Hiện tại ngươi có thể hôn sùng vật của ngươi rồi.”

“Cái, cái gì?! Hôn...Hôn hân?! “Nghe vậy đôi mắt to của A Lam thiếu chút nữa mà rớt tròng ra.” Ta nhất định là nghe nhầm rồi, ma pháp sư, phiền ngươi lặp lại lần nữa ngươi vừa rồi là bảo ta làm cái gì?”

“Ngươi không có nghe sai, ta vừa rồi chính xác là bảo ngươi — hôn — hân!” Ma pháp sư đặc biệt ngừng tại một chữ rõ ràng mà lặp lại một lần, cười đến thâm đằng (Khụ...đây là nguyên văn tác giả viết a, ta thực ko chịu nổi từ này a....>.<)

”Ta còn chưa có nghe qua có ai thu sùng vật còn muốn cùng hân hôn môi !!”

”Cho nên ta nói nó là đặc biệt nha....khế ước kích phát tiềm năng này là muốn hai người các ngươi mỗi chạm nhau mới có thể kích động. Ai ~ này cũng không có gì a, chỉ là hôn một cái thôi mà cũng không phải muốn mạng của ngươi ~ dù sao cũng đã làm đến bước này rồi ngươi còn muốn bỏ dờ giữa chừng? Không muốn sùng vật?” Ma pháp sư tiếp tục thâm đằng mà cười, này rất giống tú bà đang dụ dỗ con gái nhà lành bán thân a...

“TaTa...” con gái nhà lành đang do dự mà giãy dụa tranh đấu.(Phụt !!!!! ta còn tưởng con gái nhà lành là bảo bối Tiểu Ngân, hóa ra là ám chỉ A Lam đồng chí a, ôi con gái nhà lành, thực thụ a ~~~)

“Thế nào? Suy nghĩ kĩ chưa?” Ma pháp sư cười trên nỗi đau của người khác mà nhìn người đáng thương đang đấu tranh tư tưởng dữ dội, đúng lúc mà thêm dầu vào lửa, đem thiếu niên tiền đồ tốt đẹp chính trực thuần khiết từng bước một tiến dần về vực sâu tà ác....

(Ma pháp sư : Ta cũng không tin dựa vào trí tuệ thông minh tuyệt đỉnh của ta, lại không đủ sức đem ngươi trước mắt bẻ thành cong ! Ác hoạt hoạt hoạt hoạt ~

Mỗ Đãi: --\\ “Ma pháp sư đồng chí, chú ý hình tượng của ngươi a, hình tượng)

“Như vậy đi, nếu bây giờ ngươi đáp ứng, ta còn có thể nhân tiện dạy ngươi một bí quyết không cần hồng dược cũng có thể bổ huyết chữa thương nga~”

Bí quyết không cần hồng dược cũng có thể bổ huyết chữa thương ?! A Lam trong nháy mắt động tâm!

Nếu như muốn hân nói đối với trò chơi này có cái gì bất mãn, đó chính là vấn đề hồng dược này. Phải biết rằng giá hồng dược trong trò chơi này quá đắt còn chưa tính, lại phi thường khó uống! (Vị và màu giống như siro trị ho) hân vừa nghĩ thấy mùi vị đã nghĩ muốn nôn, mỗi lần đều là miễn cưỡng bịt mũi cố gắng rót xuống. Tuy nói bánh bao, các loại thực vật cũng có thể bổ huyết, nhưng dù sao cũng không nhanh bằng hồng dược, đặc biệt lại gặp phải tình huống khẩn cấp về thời gian, muốn không uống cũng không được, (Ngươi chưa thấy qua có ai một bên vừa gặm bánh bao thịt bò tiêu điểm tâm một bên

vừa đánh quái chưa?) đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn rất ít đánh quái mà lại thích làm nhiệm vụ a. Hiện tại cư nhiên có thể lấy phương pháp không cần uống hồng dược cũng có thể bỏ huyết thực sự là tạo phúc cho loại người chơi có “Chứng sợ hãi hồng dược vị siro trị ho” này như hắn!

Liên tư tưởng như vậy mà dao động, A Lam hoàn toàn không ý thức đến ma pháp sư này đột nhiên hào phóng như vậy sau lưng ngấm ngấm tà ác mưu mô, (hoặc là nói, hiện tại hắn hoàn toàn bị lợi ích đập cho hồ đồ rồi ...) lập tức mắt liền nhắm tâm liền đóng khí thể ngất trời mà gào to một tiếng : ” Thái! Đại trưởng phu hành bất cải danh tọa bất cải tính (L: là đi không đổi tên ngồi không đổi họ ạ ~, ta thấy đi vs ngồi cũng đâu có liên quan tới họ tên ni. ...) quay đầu một cái mười tám năm sau lại là một trang hảo hán , vì Tiểu Ngân của ta càng cường đại hơn, vì xã hội phát triển hài hòa, vì cường đại tổ quốc, trong lai thế giới, ta hôn !!!!”

(Mỗ Đãi: ——||” Đây là cái gì cùng cái gì a? A Lam đồng chí người không phải là chịu kích động quá lớn nội tiết hoóc-môn bắt đầu hỗn loạn mất cân bằng rồi chứ?)

Nói, lập tức liền ôm trụ Tiểu Ngân, nhắm mắt lại hắn liền hôn lên rồi ...

(Mỗ Đãi: cư nhiên nhắm mắt lại cũng không hôn sai chỗ , cường dân a cường dân, PF a PF!

Quần chúng phấn nộ: người tốt cục có yên hay không?! Đang chứng kiến chỗ quan trọng đây! Người chen mồm vào cái quỷ gì? Cút một bên cho mát!

Mỗ Đãi: 555~ thật là có hài tử rồi liền quên nương(?) ... (đảo mắt một cái hóa thành dạng âm ngoan) ta muốn đồ bực bội lên hai đũa, ngược chết họ!!

Quần chúng nổi điên: người dám!

Vô số gạch vụn bay tới, Mỗ Đãi gà mờ đầu rơi máu chảy bất tỉnh nhân sự ...)

Ân... cảm giác mềm mại lạnh lạnh, còn có chút mùi hương thơm mát... Còn tưởng rằng đi hôn cái nam nhân này sẽ cảm thấy rất buồn nôn nha... So với trong tưởng tượng muốn tốt, còn rất thoải mái... Giống như hôn cánh hoa... Sớm biết thế này liền không cần giả dựa chuẩn bị tâm lý như vậy trực tiếp hôn tới là tốt rồi... Không biết mỗi con gái có mềm mại như thế hay không...

Cảm giác cũng không tệ lắm A Lam một mặt giữ nguyên tư thế tiếp xúc môi cùng Tiểu Ngân , một mặt bắt đầu ngựa thần lướt gió tung mây mà miên man suy nghĩ...

Đình ~ âm thanh nhắc nhở của hệ thống vui tai vang lên: “Người chơi Lam Hoan ăn “Thần kì tiểu bao tử” sau cùng sủng vật Ngân Lam hôn môi, thỏa mãn điều kiện, kích mở “Sinh mệnh chi khế” Ngươi có nguyện ý cùng sủng vật Ngân Lam kí kết “Sinh mệnh chi khế” hay không? Các người chung sinh mệnh?”

“Ân ân...” Đương nhiên là nguyện ý rồi!

Ai ngờ sau khi lựa chọn nguyện ý xong, một cỗ lực hút cường đại từ môi Tiểu Ngân bên kia truyền đến, cái miệng nhỏ nhắn vẫn luôn an phận bị hắn chà đạp ức hiếp (?) đột nhiên đảo khách thành chủ, chủ động mà quán lên, còn có một cái gì đó mềm mại luồn vào trong miệng của hắn, đem sức lực và ý thức toàn thân hắn hút đi!

“Ngô ngô ngô...” A Lam yếu ớt mà giả dựa xuống, gắng gượng mở con mắt , trước sự gần gũi này ý thức tiêu thất mà nhìn vào biển cả một mảnh ngân lam tinh thuần , ngay cả linh hồn cũng bị đoạt đi!

Bên tai mơ hồ vừa truyền đến một hồi âm thanh nhắc nhở dễ nghe của hệ thống, A Lam mất đi ý thức dần dần chìm vào hắc ám, một chút ý thức minh bạch sau cùng là: Trời ạ, hắn có phải hay không, không cẩn thận mở ra một chiếc hộp Pandora thần bí rồi đi. ...

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4

Thời điểm tỉnh lại, A Lam phát hiện hắn đã tự động logout rồi , nằm lâu như vậy, thân thể đều có chút cứng nhắc, tuy hiện nay khoa học kỹ thuật tiên tiến, hắn nằm trong khoang thuyền trò chơi liền một mạch một hai tháng không phải không thể được, nhưng cái này đối với thân thể người chơi vẫn là rất tổn hại, trước đây khi loại trò chơi này mới phát sinh đã từng có người chơi bởi vì quá mức mê muội trò chơi không chịu logout mà chết trong trò chơi. Hiện tại ra trò chơi mới đều có chức năng nhắc nhở, thời gian logout tích lũy mỗi tháng tối thiểu phải đạt 48 tiếng. Giả sử một khi vượt quá lúc này sẽ bị cưỡng chế logout, qua hai ngày mới có thể một lần nữa tiến vào trò chơi.

Hắn vừa rồi chính là bị cưỡng chế logout đi... Cười khổ mà lắc đầu, lúc đầu còn cho rằng cái công năng nhắc nhở này đối với hắn mà nói là dư thừa , hắn cũng không cho rằng hắn sẽ bởi vì chơi trò chơi mà quên mất hiện thực, hiện tại xem ra.... Hắn tựa hồ là đánh giá cao bản thân, cũng là đánh giá thấp lực hấp dẫn của trò chơi này rồi.

A Lam, a, trong hiện thực phải gọi là Lam Lận, năm nay 15 tuổi là sinh viên hệ kinh tế J đại, coi như là nửa thần đồng đi, (gi? vì cái gì nói nửa thần đồng

? Cùng người bình thường so sánh với hấn xem như là vô cùng xuất sắc, nhưng nếu như cùng một đám BT (L: aka ~ biến thái) 11,12 tuổi đi học đại học trong dòng họ hấn, 16,17 tuổi nhận học vị tiến sĩ mà nói chỉ có thể xem như là một người tư chất bình thường. ...Cho nên chỉ nói hấn là nửa thần đồng...)

Bây giờ đang nghỉ đông, khi các sinh viên đều bận rộn tìm nơi làm việc, hấn ngược lại phi thường nhàn rỗi mà mỗi ngày ngâm mình trong trò chơi. Thân là một phần tử dòng họ Lam thị, cả đời vì dòng họ cống hiến, từ khi ra đời đã sớm xác định tốt, không có cách nào thay đổi số phận.

Hấn đối với cái số phận này không có gì bất mãn, cũng chưa từng nghĩ tới muốn đi cải biến hay chạy trốn. Người Lam gia trời sinh liền có lực hướng tâm cực mạnh, trong họ hàng không nhất định đều rất thâm thiết, nhưng sẽ quyết không vì tiền tài lợi ích hoặc địa vị phát sinh tranh đấu nội bộ đến nỗi huyết mạch tương tàn, bọn họ phi thường chú trọng lợi ích cả dòng họ, không cho phép người ngoài xâm phạm một phần một hào! Đổi lại một câu nói — Người Lam gia chính là cực kỳ bao che khuyết điểm...(L: ý nói bênh vực nhau đó ~)

Cho nên Lam Lận này chính là một cái “Không tài cán gì”, sinh viên chuẩn bị tốt nghiệp “Phi thường bình thường”, ở Lam thị cũng đã sớm được đăng kí một chức vị nhân hạ, cần bản không cần lo âu.

Do cũng đã sớm hoàn thành luận văn tốt nghiệp lại không cần phải lo nghĩ về việc làm, sớm đã có suất ở Lam thị, chán ngán Lam Lận quyết định chơi trò chơi giết thời gian.

Tuy rằng là chơi trò chơi, nhưng thế nào cũng vẫn phải giúp đỡ nhà mình. Cho nên — trò chơi mạng mô phỏng đứng đầu “Mê tung” do Lam thị đầu tư còn tự mình khai phá nghiên cứu liên tục thể trở thành lựa chọn đầu tiên của hấn.

Đem quyết định của mình báo cho đại bá phụ, (đại bá phụ là người phụ trách hấn trong dòng họ) nhận được tán thưởng và giúp đỡ của đại bá phụ (?) nói hấn sống có tình thú, biết kết hợp lao động nghỉ ngơi, đồng thời còn không quên giúp đỡ sự nghiệp gia tộc. Bảo hấn yên tâm mà chơi, nhớ kỹ cứ chín tháng đi tổng bộ Lam thị đưa tin là tốt rồi. Sau đó lập tức liền cho người đem trọn bộ thiết bị trò chơi tới. ... ——\ “

Sau lại nghe tam đường ca nói mới biết được, nguyên lai nhị đường ca (con trai đại bá phụ, một trong những thiên tài Lam gia có tiếng, sức mạnh trung tâm của Lam thị, hiện giữ chức vụ lớn nhất công ty tổng giám đốc Lam thị, cũng là một công tác cuồng phi thường nổi danh) bởi vì thời gian trước làm việc vất vả quá độ, một lần ở giữa hội nghị hôn mê bất tỉnh, bị đưa đi bệnh viện. Nào ngờ vừa tỉnh lại một hai ngày liền kiên quyết trở về công tác, đại bá phụ phát động mọi người họ hàng thân thích cực lực khuyên can cũng vô hiệu, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là mời trưởng họ mạnh mẽ hạ lệnh cho hấn nghỉ ngơi ba tháng, nhị đường ca phản ứng tương đối kịch liệt, phải biết rằng ép một người cuồng công tác không được làm cái gì trong ba tháng thực sự so với giết hấn còn thống khổ hơn, cuối cùng bắt đắc dĩ trưởng họ không thể làm gì khác hơn là chọn một biện pháp hòa hữu hơn —— để hấn đi chơi “Mê tung” ba tháng, thuận tiện làm GM ẩn tàng, tìm BUG, thâm nhập vào quần chúng lý giải nhu cầu và hứng thú của họ, rất tốt mà cải tiến trò chơi này từ đó cũng thu được những cơ hội kinh doanh mới, xem như là giúp đỡ sự nghiệp Lam thị. Nhị đường ca lúc này mới đồng ý...

Từ đó về sau, trưởng tộc liền tìm được biện pháp quản chế cái đám cuồng công tác không muốn sống ở Lam thị, cứ hằng năm ép buộc bọn họ nghỉ ngơi ít nhất một tháng, thực sự không nguyện mà đi chơi “Mê tung” đi!

A Lam đều đã sớm “hưởng thụ” tới phúc lợi mới này.

Chơi trò chơi này một tháng, A Lam còn tương đối hài lòng với trò chơi của nhà trồng được này, chỉ là có một vài chỗ nhỏ có thể cải tiến một chút thì rất tốt, nói ví dụ như: môi vị hồng được.

Có thể hay không thay đổi lại một chút, vị trí thiết lập truyền tống trận có chút không hợp lý..

Dù sao trong vòng 48 giờ cũng không thể đăng nhập trò chơi, không bằng liền thừa dịp này viết một báo cáo cho tổ khai phá trò chơi đi...(Mỗ Đãi: A Lam đồng chí, ta phát hiện kì thực ngươi cũng rất có thiên phú cuồng công tác nha...)

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5

Sự tình rối cuộc là làm sao phát triển tới mức này? Đứng ở ngoài rừng rậm mê hoặc, A Lam tương đối hoang mang cùng Tiểu Ngân im lặng ôn thuận bên người ngo ngoe mà nhìn nhau, lúc này đại não đã loạn thành một đám hỗn loạn, nỗ lực mà sắp xếp lại suy nghĩ. Cuối cùng cho ra kết luận là — hấn tựa hồ hấn là bị người dùng thủ đoạn cực kỳ xấu xa ti bi lừa gạt cưỡng ép mang theo một đại phiền toái...

Thời gian: lúc hấn login lại vào trò chơi.

Địa điểm: còn đang trong thư phòng của ma pháp sư.

Vừa mở mắt A Lam thấy hấn vẫn nằm ở trên mặt đất trong gian phòng nhỏ kia của ma pháp sư, vừa định đứng dậy, lại phát hiện sừng vật hình người tiểu

Ngân hẳn mới ập(?) ra kia đang toàn thân xích lửa (aka ~ trần truồng đó bà con !!!) mà cuộn tròn trong lòng hán ngủ. Rõ ràng là khuôn mặt ngủ giống trẻ con đơn thuần lại mang theo dự hoặc khác thường. Đây là...Nhớ tới một màn trước khi logout đôi môi hai người còn tiếp xúc nhau sau cùng còn giống như bị hôn ngất (?) , A Lam cảm thấy cả người đều giống như muốn thiêu cháy.Không dám nhìn lại người trong lòng một cái.Mặt đỏ hồng , hán lập tức lấy thảm lông trên ghế xuống đem cái lửa thể quá mức dự người phạm tội kia quấn lại, trong miệng còn một mình thì thầm: thật là, một sủng vật không có việc gì làm thành hình người làm chi? Làm thành hình người còn chưa tính, còn hết lần này tới lần khác làm mị hoặc lòng người như thế này, đây còn không phải dự người phạm tội sao...

“Nga ~ người tỉnh rồi.” Ma pháp sư một thân hắc y đi tới, trên tay còn ôm hai quyển sách ma pháp. “Thân thể cảm thấy tốt không? Có chỗ nào cảm thấy khó chịu sao?”

“Không khó chịu.” A Lam lắc đầu, chẳng qua là bị cưỡng chế logout thôi, còn có thể có chuyện gì?

“Không việc gì là tốt rồi.” Ma pháp sư buông sách xuống cùng hán tiếp tục giải thích “Người thật đúng là nhặt được báu vật rồi, sủng vật này là hào dương nhất, không những ngoại hình đẹp, chỉ số thông minh cao học gì cũng nhanh, còn có năng lực chữa thương cho chủ nhân, có thể giúp người tiết kiệm không ít tiền mua hồng dược, còn không phải lo lắng vấn đề thức ăn của hán, chỉ phải chú ý mỗi ngày đút cho hán một ít tinh khí là được, đây là lần đầu tiên người cho sủng vật ăn tinh khí, lần đầu hút một lượng sẽ tương đối nhiều một chút, thân thể của người nhất thời không chịu nổi mới bị hôn mê bất tỉnh, về sau sẽ không xuất hiện loại tình huống này nữa. Chỉ là tốt nhất chú ý một chút lượng cho ăn, mỗi lần cho ăn một ít, mỗi ngày cho ăn cách nhau vài lần mới tốt, như thế tiểu Ngân mới lớn lên khỏe mạnh lại xinh đẹp...”

“Chờ chút...chờ một chút...” Mới lúc đầu A Lam còn nghe rất thỏa mãn, nhưng phần sau nghe ma pháp sư nói, càng nói càng bất thường, trong bụng nổi lên một loại dự cảm chẳng lành. Vội vàng cắt ngang ma pháp sư đang thao thao bất tuyệt “Thuyết minh kỹ thuật chăn nuôi sủng vật” giống như nước Hoàng Hà kia.

“Ta, ta không có nghe sai đi, người vừa mới nói cái gì lần đầu cho ăn, về sau cho ăn...Còn không phải muốn ta mỗi ngày cùng hán... cái kia...môi chạm nhau sao?” A Lam ngập ngừng hỏi.

“Không sai,” ma pháp sư trả lời rất kiên quyết, cười đến mức cảnh xuân sáng lạn “Thức ăn sủng vật tiểu Ngân của người chính là tinh khí của người, phương pháp cho ăn bình thường là tiến hành thông qua tiếp xúc môi, giống hôn môi đó. Dĩ nhiên, nếu người muốn, cũng có thể thông qua phương thức Make Love để nuôi hán...” (L: Aaaaaaaaaa~ thật sự là nguyên văn nha, tác giả nguyên văn là ML đó..., thật bt a~)

“Cái gì?! Sủng vật không phải đều có thể cho ăn thức ăn thông thường sao? Cùng lắm thì ta đi tìm nguyên liệu nấu ăn quý hiếm đến nuôi hán là được, chưa từng nghe nói qua cần tinh khí nuôi a! Càng đừng nói còn muốncòn muốn....dùng hôn môi cùng...cái kia!”

Hán biết trong trò chơi này đúng là cho phép chuyện đó, nhưng yêu cầu phải tự cởi bỏ toàn bộ quần áo cùng trang bị trên người, như vậy mới có thể tránh việc cưỡng gian phát sinh. Công ty Lam thị thậm chí còn thừa cơ tiêu thụ một lượng dụng cụ tình thú trợ giúp thôi tình (L: aka ~ giống xuân dược đó, bt quá đi), chiếm được sự hoan nghênh nhiệt liệt nhất trí của đồng đảo người chơi, nhiều cặp phu thê, tình lữ còn đặc biệt ở bên trong trò chơi này tìm cảm giác kích thích.

“Cho nên ta mới luôn nói tiểu Ngân là đặc biệt a.” Ma pháp sư cười meo meo mà vì hán giải thích “Kì thực tiểu Ngân vốn là nam sủng của NPC ta vì Ngã Tây Mạn chế tác, ai ngờ có người kích mở nhiệm vụ ẩn còn hoàn thành ám sát được hán, như vậy, sự tồn tại của tiểu Ngân trở thành một cái BUG (aka~ lỗi game), để loại bỏ cái BUG này, người vừa vận lại phù hợp có một điều kiện đặc thù, trước liền quyết định, tuy nhiệm vụ ám sát người cũng không có hoàn thành, nhưng vẫn coi như là khen thưởng người kích mở nhiệm vụ này. Do đó, tiểu Ngân liền là của người, cũng là sủng vật thứ nhất trong “Mê tung “này, đồng thời cũng là nam sủng duy nhất!”

“Nam...nam,nam sủng ?!!! ta sao lại...không đúng, cái này...” Đả kích to lớn khiến A Lam bắt đầu nói năng lộn xộn.

“Lại nói tiếp, người thật đúng là đủ may mắn, nếu không phải người vừa vận có cái vật phẩm đặc thù tiểu bao tử thần kỳ kia, còn không chiếm được tiểu Ngân loại sủng vật này đâu.” Trong mắt ma pháp sư lóe lên quang mang đùa dai, còn ngại đả kích chưa đủ, tiếp tục cho A Lam một kích trí mạng “Tiểu bao tử thần kỳ đúng là thứ tốt a, phải dùng hơn mười loại...” động vật (L: thỉnh ko cần hỏi trong cái đầu ba chấm là cái gì, ta edit cũng thấy nản lắm, trong đầu cái bà tác giả này thật quá bt, ko cần hỏi cũng biết đó là một cái gì đấy ko trong sáng, nằng nằng thích cứ đoán đại đi...ta khóc a~) khác nhau qua bảy bảy bốn mươi chín khâu để luyện tinh chế mà thành, là thánh dược bổ ích tráng dương a. Ăn nó về sau người chẳng những sẽ có tinh lực phi thường dồi dào, khả năng chống kiệt sức so với người bình thường mạnh hơn đến gấp ba, (ở trong trò chơi, căn cứ vào tố chất thân thể mỗi người trong hiện thực có sự khác nhau về khả năng chống kiệt sức, tới một mức độ nhất định sẽ bắt đầu tổn hại máu, có thể thông qua uống dược thủy chống mệt mỏi, dùng pháp thuật hệ tinh thần để giảm bớt, hay tốt nhất là ngủ một giấc là khôi phục) còn không sợ bị tiểu Ngân ép khô, dù cho một ngày làm bảy, tám lần đều là dư dả a...”

A Lam đáng thương ngay tại chỗ hóa thạch.

Thừa dịp lúc này, ma pháp sư vô cùng vô lương tâm không đợi hán phản ứng lại, ma pháp thay đổi không gian một cái, đem bọn họ đưa đến bên ngoài rừng rậm mê hoặc....

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6

Ở chỗ này nhắc tới Đào tử mạn đầu (aka ~ bánh bao trái đào) cũng không phải là một loại đồ ăn, mà là tên một nữ hải tặc, nhưng lại là tên một nữ hải tặc lớn lên phi thường phi thường khả ái.

Chuyện kể rằng, một ngày nào đó, Đào tử mạn đầu phi thường khả ái này mang theo bốn triệu hoán thú của nàng ở khắp nơi xung quanh Phong tường cốc huỳnh hoang, ức hiếp đặc sản ở nơi đây —— Mê diên (Chim điều hâu mê hoặc) , dự định đánh mấy con, dùng lông chim màu sắc tươi sáng động lòng người của chúng làm y phục.

Khi nàng gặt lên một bụi cây cao nửa người, chuẩn bị băng qua nó, đến bên hồ giữa sơn cốc nghỉ ngơi một chút, nàng nhìn thấy một phong cảnh đẹp nhất động lòng người nhất trên đời :

Một thiếu niên xinh đẹp đang đem thiếu niên đáng yêu mi thanh mục tú dè trên mặt đất kích tình triền miên mà hôn!

Nàng theo bản năng nuốt nước miếng, mắt to trừng lớn đang phát ra lục quang lấp lánh, tham lam mà nhìn một màn kích động lòng người trước mắt, ngay cả mắt cũng không cam lòng nháy một cái, chỉ lo bỏ lỡ từng chi tiết nhỏ.

Thần toàn năng a! Là người nghe được lời cầu nguyện thành kính của ta, để cho ta thực hiện mong muốn nhiều năm qua của ta sao?Úc, Thần a, cảm tạ người~~

(Mồ Đãi phi thường không biết xấu hổ mà ở một bên đáp: Không cần khách khí~~ đây là nhân gia phải làm. ...

Quần chúng phấn nộ: người không có việc gì tiếp cái gì a? Cút!)

Nhìn kỹ, thiếu niên xinh đẹp kia đại khái khoảng 17, 18 tuổi, khuôn mặt bị tóc dài buông xuống che hơn phân nửa thấy không quá rõ ràng , nhưng cũng đủ biết chính là một cực phẩm. (gi? Người hỏi vì sao thấy không rõ, cũng biết hẳn có phải cực phẩm hay không? Đây không phải nói thừa sao, bằng vào nàng nhiều năm như vậy nhìn mỹ nam khắp thiên hạ, kinh nghiệm phong phú duyệt người vô số, đều không phải nàng phóng đại, cho dù tùy tiện đưa cho chân tóc nàng cũng có thể nhìn ra có phải lấy ra từ người mỹ nam hay không! Đây là trực giác đồng nghiệp nữ không đầu địch nổi trăm thử không sai a...)Đang toàn thân quần dưới thân, thiên hạ trên người không ngừng mà thay đổi vị trí, hôn lên tình cảm phóng túng nhiệt tình bắn ra bốn phía, phảng phất giống như muốn đem người dưới thân ăn vào bụng . Thiếu niên đáng yêu kia khoảng 15,16 tuổi, có chút xấu hổ mà đẩy thiếu niên xinh đẹp ở trên người hắn, lực đạo cũng rất nhẹ, rất có mùi vị vừa muốn cự tuyệt vừa muốn chào đón.

Mắt thấy thiếu niên xinh đẹp hôn càng ngày càng thấp xuống, bắt đầu kéo dài đến trước ngực hắn, tay cũng bắt đầu không an phận mà luồn vào trong quần áo hắn, (Mồ Đãi lại không sợ chết mà mạo hiểm đi ra: tiểu Ngân là cùng A Lam kí sinh mệnh khế ước, có thể cùng hưởng tất cả quyền lợi của chủ nhân, kể cả cội y phục của hắn, A Lam đáng thương a~ người giữ 15 năm trinh tiết a, sẽ khó giữ được rồi...Quần chúng phấn nộ: Mới vừa thấy trọng điểm đi, người lại đi ra làm cái quỷ gì a? Cút!!)

Thiếu niên đáng yêu gian nan thờ dốc ,khó khăn chống đỡ mà kéo lại hai bên vạt áo, suýt nữa bị sương mù mê hoặc che lấp tiêu điểm ,mắt to cũng chớp a chớp mà đột nhiên thoáng qua phía nàng ——

!!!!

“A!! ——” thiếu niên đáng yêu sợ hãi la lên, mạnh mẽ dùng sức đẩy thiếu niên xinh đẹp còn nằm trên người hắn ra, nhanh chóng kéo lại cổ áo bị mở ra .

Sách!!!Thực là đáng tiếc, không thấy được đầy đủ! Cơ hội thật tốt a...Đào tử mạn đầu ở trong lòng thầm tiếc hận, nhưng trên mặt lập tức lấp đầy bộ dáng tươi cười nhiệt tình đáng yêu, rất ngay thẳng mà đi ra phía trước cùng bọn họ chào hỏi ——

“Xin lỗi, quý rầy các người. Ta là Đào tử mạn đầu, chủ chức là pháp sư, phó chức là may vá, có thể cùng các người kết giao bằng hữu không?”

Bị nhìn thấy rồi...Bị nhìn thấy rồi...Cư nhiên bị người thấy được ! ! A!!! A Lam tâm thực muốn chết ! Điều tự trách mình không cẩn thận. ...

Sáng sớm, bị ma pháp sư mạnh mẽ tổng ra khỏi rừng rậm mê hoặc, sau khi giả dựa nửa ngày cuối cùng nhận rõ một cái sự thực ——trừ phi hắn san hào (aka ~ xóa nhân vật) ,bằng không hắn vô luận thế nào đi nữa cũng không thoát khỏi tiểu Ngân! Đã cam chịu số phận hắn không thể làm gì khác hơn là kéo cái đuôi to xinh đẹp gắn chặt này tiếp tục lên đường.

Nhìn tiểu Ngân mặc tân thủ trang thô kệch, thật đúng là không phải loại khó chịu bình thường, cảm giác như là dùng giẻ lau quần quanh khối kim cương. Không có biện pháp, ai kêu thể chất hắn chỉ có 1, ngoài tân thủ trang cơ bản nhất , y phục khác căn bản là không mặc được, dù sao không thể luôn để hắn trần truồng đi? A Lam mặt đỏ hồng tự an ủi bản thân, không phải ta ngược đãi hắn a, cùng lắm chờ tới thành trấn tìm thợ may tốt cho hắn làm bộ y phục đi

“Ân ? Làm sao vậy?” quay đầu lại nhìn tiểu Ngân đang kéo ống tay áo của hắn, con mắt ôn thuần xinh đẹp đang tràn ngập khát vọng mà nhìn hắn.

“Chủ nhân, đối...” (L: óe, ta ngắt a, bé Ngân Ngân quá cute a... :3)

Vừa mới phát hiện tiểu Ngân còn có thể nói chuyện, có thể cùng hắn đơn giản mà trao đổi, như vậy hai người khơi thông liền thuận tiện hơn.

“Ách...Cái này...”

A Lam còn muốn làm một cái giấy dựa cuối cùng, xuất ra đồ ăn trong túi tới xem thử có thể hay không có biện pháp khiến hắn thay đổi” thói quen Âm thực”——

Hoa quả tươi?

Không muốn.

Bánh bao mỹ vị?

Không muốn.

Thịt bò sốt thơm ngon?

Không muốn.

....

Cuối cùng hắn ngay cả hồng lam được thủy cũng thử qua rồi, nhưng hiện thực thật tàn khốc.

“Việc này...Người không muốn ta cũng không có biện pháp...”

A Lam ngượng ngùng mà đem thức ăn bỏ vào túi, miễn cưỡng giả bộ tâm tư không nhìn thấy ánh mắt khao khát kia của tiểu Ngân, xoay người

“Chúng ta xuất phát đi, hôm nay còn phải đi Dạ chi thành làm nhiệm vụ nè.”

Tiểu Ngân thấy chủ nhân không có ý tứ cho hắn ăn, cũng chỉ có thể chịu đựng đói bụng, bước nhanh mà theo sát...

Đi bộ được một ngày, A Lam vẫn cảm thấy sau lưng có ánh mắt đáng thương hề hề một mực đuổi theo hắn, khiến lương tâm hắn một hồi giống như bị hỏa thiêu, một hồi lại giống như bị ngâm nước đá, hết lần này đến lần khác không ngừng dày vò hắn,rất có ý nghĩ bản thân giống như một cái đại hỗn đản lấy ngược tiểu động vật làm thú vui ...

A ! ! Chịu không nổi rồi !! A Lam dừng lại cước bộ,nhìn xung quanh một chút ——

Nơi này là Phong tường cốc, phụ cận nơi này chỉ có Mê diện một loại quái tính tình ôn hòa, da dày máu trâu kinh nghiệm ít xác suất ra bảo tháp có tiếng, ngoại trừ lông vũ xinh đẹp ra không hề có ưu điểm.Nơi này trong toàn bộ trò chơi chính là một trong những địa phương không có người hỏi thăm nhất, hơn nữa xung quanh bọn họ đầy cỏ dại cao nửa người...Hắn là...Không có người đi qua đi?

Sau khi quan sát cẩn thận chu đáo xong địa hình, A Lam ôm quyết tâm cùng dũng khí nhắm mắt lại xoay người ——

“Tiểu Ngân, tới ăn đi!”

Ai ngờ, đợi nửa ngày không thấy tiểu Ngân qua đây, hắn nghi hoặc mà mở mắt ra, lại thấy tiểu Ngân đang bị thương mà nhìn hắn, nước mắt không ngừng mà chảy ra, chảy xuống hai bên má đẹp đẽ.

“A, người, người làm sao vậy? Làm sao lại khóc...” A Lam chân tay luống cuống mà đi qua, nhìn tiểu Ngân so với hắn cao hơn nửa cái đầu,lại do dự, vẫn là kéo tay áo qua lau đi nước mắt hắn.

“...”

Tiểu Ngân con mắt ngân lam sắc (aka~ màu xanh bạc) xinh đẹp thẳng tắp mà nhìn vào trong mắt có phần né tránh của A Lam

“Chủ nhân không thích tiểu Ngân sao?”

“A, không có...” A Lam theo bản năng mà bác bỏ.

” Chủ nhân không thích tiểu Ngân.” Lúc này hắn dùng chính là câu khẳng định.

“Ta ...” A Lam nghẹn họng, hắn thực sự không có sao? Hắn ở trong lòng tự hỏi bản thân.

Có, nói không thích chẳng thà nói là có chút phiền chán, phiền chán bị áp đặt yêu cầu quái gở lên người , phiền chán bị ma pháp sư đùa giỡn đi đùa giỡn đến, phiền chán sự đặc biệt của tiểu Ngân...Những tâm tình tiêu cực chất đọng lên này trong lúc vô ý đều biểu hiện trong thái độ đối với tiểu Ngân. Hắn như vậy quá ngầy thơ rồi, cũng không phải lỗi của tiểu Ngân, làm chi đem bức tức mặc danh kì diệu đổ lên người hắn? Khi đó cũng là chính hắn đồng ý muốn nuôi tiểu Ngân, ai biết áp ra tiểu Ngân không phải loại sùng vật lý tưởng hắn tưởng tượng, còn muốn dùng phương thức đặc biệt như thể nuôi nấng,

mà bắt đầu cảm thấy hân hoan, muốn không nhìn đến sự tồn tại của hắn...Hắn không phải rõ ràng nhất cảm giác thống khổ bị người coi nhẹ hay sao? Như thế nào hôm nay lại còn có thể dùng loại phương thức đã thương người nhất này để đối xử với hắn? Có lẽ hắn ngay từ đầu hội không đem hắn xem như một người bình thường mới có thể dùng thái độ xem thường như vậy mà đối đãi với hắn?

Lấy tay nhẹ nhàng mà chạm lên nước mắt ẩm áp của hắn, nếm rồi nếm, đúng là một loại khổ vị mằn mặn, một loại hương vị cay đắng khiến tâm hắn đều phải thắt chặt cùng một chỗ...

“Xin lỗi...thực sự xin lỗi...” A Lam dùng hai tay nhẹ nhàng mà nâng khuôn mặt hắn, rất nghiêm túc mà theo hắn xin lỗi.

“Là ta không đúng, sau này sẽ không còn như vậy nữa...Ân...Chúng ta đã kí sinh mệnh chi khổ rồi, thì cả đời cũng không có khả năng ly khai lẫn nhau,vậy sau này chúng ta chính là người thân rồi, ta nhất định sẽ hảo hảo mà chiều cố người!”

Tiểu Ngân ngây ra mà nhìn hắn, cũng không biết nghe hiểu không.

A Lam nhìn hắn, cảm thấy một dòng nước ấm theo khoảng không đã thật lâu rồi từ trong lòng dần dần mà dâng lên, đó là từ khi ba mẹ bởi vì ngoài ý muốn qua đời, sau đó đã rất lâu rất lâu không có cảm giác này rồi,tuy rằng thân thích đều rất chiều cố hắn, đến rất nhiều cô bác, nhưng không thể giống như người một nhà chân chính, cho hắn cảm giác ấm áp như thế này.Không nghĩ tới hắn hiện tại lại lần thứ hai cảm nhận được cảm giác đã lâu không gặp này .Lại có người nhà, thật tốt!

“Đói bụng thật lâu rồi đúng hay không? Xin lỗi, sau này không bao giờ như vậy nữa...”

A Lam kiễng chân, chủ động đem môi đưa lên.

Đôi môi mềm mại như cánh hoa còn dính giọt nước mắt trong suốt sáng long lanh như sương mai, đều bị A Lam áy náy dào dạt mà từng giọt liếm đi. Tiểu Ngân đói bụng thử dò xét mà vờn đầu lưỡi nhẹ nhàng mà liếm đôi môi hắn, nhìn một chút A Lam tựa hồ không có phản ứng gì khó chịu, mới phóng to lá gan đem lưỡi mềm mại dò xét vào trong miệng hắn lấy đi tinh khí...

A Lam nhỏ nhẹ mà mở miệng thuận tiện để tiểu Ngân hút lấy. Hương khí nhàn nhạt từ trên người tiểu Ngân truyền đến, khiến hô hấp hắn không ngừng mà tăng nhanh, một loại cảm giác tê dại từ nơi hai người đang tiếp xúc nhanh chóng truyền khắp toàn thân, khơi ra một loại khoái cảm kỳ diệu,loại khoái cảm tê dại này khiến ý thức hắn từ từ bắt đầu mơ hồ....Mơ hồ cảm giác được hình như tay tiểu Ngân ôm lấy hắn, sau đó đè nặng hắn chậm rãi mà hướng phía sau ngã xuống...

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

A a a ~~~~~ thật sự là rất ác liệt ! Ta thật sự nhìn không được rồi!”

Đào tử man đầu không ngừng đi xung quanh tiểu Ngân, một bên chảy nước miếng một bên liên tục than thở.

“Một đại vu vật (aka ~ bấu vật) đẹp tuyệt thế gian khuynh quốc khuynh thành kiều diễm vô song như thế này,ngươi cư nhiên cam lòng dùng tân thủ trang cầu thả tầm thường không hề sang trọng như mảnh vụn tối chà đạp hắn?! Ngươi này chủ nhân cũng quá vô lương đi? Nếu ta có súng vật cực phẩm như vậy, ta nhất định sẽ dùng vật liệu tốt nhất trên thế giới này vì hắn làm y phục, trang sức, mỗi ngày đem hắn ăn mặc lộng lẫy mà đi khắp nơi khoe khoang!!”

“Cái này...Ta cũng không có biện pháp, ngoại trừ tân thủ trang những y phục khác hắn không có biện pháp mặc a...” A Lam vô tội mà vì bản thân thanh minh.

“Ân...Đúng là không có biện pháp dùng bất cứ trang bị thuộc tính chức nghiệp nào sao? Vậy thử cái này xem sao.” Đào tử man đầu suy nghĩ một chút, từ trong túi lấy ra một kiện trường bào màu trắng, cùng trường bào pháp sư không sai biệt lắm, kiểu dáng tuy là đơn giản, nhưng cùng khí chất tiểu Ngân phi thường thích hợp, mặc vào một cái, cả người đều tản ra ánh sáng bạch sắc nhàn nhạt, rất có mùi vị thần thánh. So với bộ tân thủ trang ban đầu kia đẹp hơn nhiều.Chỉ là —— hai bên vạt áo trường bào này mở ra một lỗ hổng giữa hai bắp đùi cao lớn, lúc chuyển động một cái, hai chân bạch ngọc liền như ẩn như hiện rất là mê người...

“Cái này...”

“Không tệ đi, cái ‘Dụ hoặc Thánh giả’ này là chính ta làm nga, không có thuộc tính chức nghiệp, thêm thuộc tính tấn công phòng ngự +10%, bộ phận tinh túy nhất của kiện trường bào này chính là ở hai vạt áo dưới của nó, tiểu Ngân mặc cái này vào, nhìn bình thường chính là đoan trang bảo thủ chừng chạc đàng hoàng, tản ra quang mang thần thánh bất khả xâm phạm, một khi bước đi lại giống như cánh hoa lung lay, cảnh xuân như ẩn như hiện dụ người suy nghĩ miên man a ~~~~~ vô ý mà lộ ra gợi cảm cùng mê hoặc, tuyệt đối là cực phẩm muộn tao(aka~ lằng lờ a),điển hình dụ thụ a!” (L: ta trăm phần trăm bà đào tử này có họ hàng vs tác giả, bt, cực phẩm bt ~)

“...” A Lam cảm nín

“Ta thấy vẫn là để hần mặc bộ tân thủ trang lúc đầu kia được rồi...”

Vốn lớn lên liền chính là một cái họa thủy rồi, bây giờ còn mặc thành như vậy đi ra ngoài còn không phải cố ý trên hoa ghẹo nguyệt rước lấy phiền toái sao.

“A a a a!! Vì cái gì?!” Đào tử mạn đầu nóng nảy

” Ta ở đây vẫn còn một bộ trang bị đầy đủ giống trang bị kiếm sĩ muốn cho ngươi mặc đâu!”

A Lam nhìn Đào tử mạn đầu lấy ra bộ trang bị lộ nửa thất lưng, cúi đầu xuống lộ ngực, lộ lưng nhìn giống quần áo lao động của vũ nam thoát y, cái gọi là giống trang phục kiếm sĩ lại một trận cảm nín. ...

Trải qua một trận cò kè kịch liệt, Đào tử mạn đầu vẫn là vì tiểu Ngân, ở bên ngoài trường bào bạch sắc gia tăng thêm một kiện áo choàng ngoài đủ để bao hết toàn thân, nhưng điều kiện là —— phải ở khi không có ai, cỡi áo choàng ngoài cho nàng nhìn một cái. ...

“Thực là đáng tiếc a...” Đào tử mạn đầu than vẫn nói, lập tức lại dùng một đôi mắt to ngập nước thâm tình mà chăm chú nhìn A Lam,

Nhìn đến A Lam toàn thân trên dưới nổi da gà

” Tiểu Lam Lam a ——” giọng điệu chính là nịnh hót.

“Sao, làm sao vậy?” giọng điệu chính là ngạc nhiên nghi ngờ.

” Thêm người ta là hảo hữu đi ~” giọng điệu chính là làm nũng a.

“Việc này... Ách...” giọng điệu chính là tiến thoái lưỡng nan a.

“Ngươi không muốn sao? người ta thế nhưng rất có ích nga ~ chủ chức người ta tuy là không phải loại luyện hảo, nhưng phó chức rất mạnh nga, thuật may vá của ta đã nhanh đến cấp tông sư, trang bị trong vòng 60 cấp đều có thể làm ra, về sau các ngươi liền không cần lo lắng vấn đề trang bị nữa ~ ta sẽ tự mình lo chuyện trang bị của các ngươi!” giọng điệu chính là cấp bách giống như hàng đại hạ giá cần bán gấp không tính phí tổn vậy.

A Lam cười khổ.

“Thế nào? Cầu ngươi a” Đào tử mạn đầu trong mắt đầy hi vọng thành khẩn mà nhìn hần, nhẹ nhàng mà lôi kéo ống tay áo hần, lộ ra vẻ nếu hần không đáp ứng sẽ khóc cho hần xem. ...

“Được rồi...” A Lam hướng Đào tử mạn đầu phát ra yêu cầu thêm hảo hữu.

“Tiểu Lam Lam ngươi thực sự quá tốt ~ “Đào tử mạn đầu nhanh chóng mà chọn xác định, sau đó không sơ suất ở trên mặt A Lam hôn một cái” Ta nhận liền ngươi là đệ đệ !”

“A...” Sao lại thành nhận thức đệ đệ rồi? A Lam che vị trí bị hôn lùi hai bước, bất đắc dĩ nhìn nữ Bá vương tự chủ trương này, dở khóc dở cười. Hần gần đây là gặp cái vận cứt chó gì? Lại gặp gỡ loại cường ép này? Thành thật mà nói hần đối với quan hệ tỷ tỷ, đệ đệ, ca ca, muội muội, lão công lão bà trong trò chơi này quả thực xin miễn thứ cho kẻ bất tài, mặc kệ trong trò chơi quan hệ thân thiết thế nào, nhưng trong hiện thực chính là người xa lạ thoáng qua không nhận thức lẫn nhau. Hần rất chán ghét loại quan hệ giả tạo này, chung quy cảm thấy như là lừa mình dối người. Nhưng, đây chỉ là ý kiến cá nhân của hần, hần không muốn đi thay đổi hay can thiệp cách nghĩ của người khác.

“Ta đây sau này liền gọi ngươi là Đào tử tỷ tỷ đi.” A Lam biết nghe lời mà đáp, không nói tốt cũng không nói xấu, chỉ là nhẹ nhàng mà cười, vân đạm phong khinh, dáng tươi cười rất nhạt nhẽo cũng rất xa cách. Khoảng cách trong lòng người với người cũng không bởi một câu xưng hô mà thay đổi, gọi thế nào kì thực cũng không quan trọng?

“Thật tốt quá !” Đào tử mạn đầu hưng phấn mà hướng đến ôm hần, lại vừa kêu vừa nhảy.

Có hưng phấn như vậy sao? A Lam cười khổ nhiệt tình như lửa cháy bùng bùng của nàng, không dấu vết mà tránh ra khỏi ôm ấp của nàng.

“Được rồi, tiểu Lam Lam còn chưa có chuyển chức đi? Muốn chuyển cái gì? Nói ra để tỷ tỷ giúp ngươi tham khảo” Một hồi lâu, Đào tử mạn đầu hưng phấn quá độ rốt cục khôi phục lại bình thường.

“Không có gì đặc biệt muốn làm...” Hần trong trò chơi chủ yếu là làm nhiệm vụ rất ít đánh quái, chuyển hay không chuyển chức với hần mà nói ảnh hưởng không lớn, cho nên tuy hần đã mau 24 cấp rồi, nhưng vẫn không có ham muốn đi chuyển chức gì. (trong trò chơi này, ngoại gia miễn 20 cấp có thể chuyển chức, trước khi 20 cấp là cho ngươi học kỹ năng sơ cấp của mỗi loại chức nghiệp, một khi chuyển chức, có thể lựa chọn một loại chức nghiệp chuyên tu.)

“Vây đề tỷ tỷ nói cho ngươi một bí mật đi ~” Đào tử mạn đầu vẽ mặt thần bí trở lại “Nghe nói nếu như tới cấp 25 rồi, mang theo một cái Hồng nội khổ (aka ~ quần lót màu đỏ bà con ~) đi Bối lạc ti thành tìm Mai tế ti có thể có cơ hội chuyển chức nghiệp đặc thù nga~”

“...”= _=b

“Đi thôi, đi thôi, tỷ tỷ mang người đi thử xem~” Đào tử man đầu về mặt hưng phấn.

“Ta không có cái đạo cụ đặc thù kia...” Đòi hỏi biến thái như vậy phỏng chừng cũng không phải chức nghiệp gì tốt.

“Đừng lo lắng, ta có a. Đấng đấng đấng đấng~” Đào tử man đầu từ trong túi lấy ra một kiện vật thể màu hồng ở trước mặt hấn giương ra.

Đó là một cái quần lót nam kiểu tứ giác, màu đỏ hết sức buồn nôn, xuyên suốt trên vải đầy hoa mẫu đơn các màu nở rộ là một con rồng và một con phượng vô cùng mắc ói, trên ống quần càng cực kì buồn nôn mà may hai viên hoa nhỏ.... Thế nào mà nói thì trình độ buồn nôn của cái nội khổ này cũng đều không phải người bình thường có thể tưởng tượng ra.... =π=|||

Sau khi thấy cái nội khổ này hấn lại càng không muốn đi tìm cái vị tể ti chuyển chức kia...

Không đợi A Lam lên tiếng từ chối, Đào tử man đầu liền kéo hấn nhanh như chớp mà xông ra ngoài, chỉ để lại thanh âm xa xa trong gió nhẹ

“Đi thôi, đi thôi, ta mang người đi thăng đủ 25 cấp, ta đã sớm muốn nhìn cái chức nghiệp ẩn dấu này rốt cuộc là cái gì rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

A Lam bất đắc dĩ bị Đào tử man đầu mạnh mẽ kéo qua hơn phân nửa bản đồ Tây đại lục, một đường cùng một pháp sư tự nhận là ”Yếu đuối như nụ hoa nhỏ vừa nở lúc ban mai”, nhìn nàng một bên đang không ngừng điên cuồng mà dùng đại hình pháp thuật khoe khoang đẹp để mà đánh bay tiểu quái hai, ba mươi cấp đáng thương hai bên, một bên cuồng tiếu.

“Nhỏ yếu nha, thực rõ là không vừa mắt, cư nhiên có dũng khí ngang đường lão nương? Xem ta không ngược chết người! Oa tạp tạp tạp tạp —“

(Tiểu quái vô tội~ chúng ta đây là trêu ai chọc ai a?! Chúng ta ở ven đường cũng chỉ hù dọa dọa dẫm người mới, cho bọn hấn gia tăng kinh nghiệm tặng thêm chút trang bị phổ thông, chúng ta dễ dàng sao! Hôm nay lại chẳng hiểu sao lại tới một nữ nhân điên, vừa thấy mặt liền thực thi chính sách tru di chủng tộc... Chúng ta oan a, chúng ta so với Đậu nga còn oan hơn a ~ bộ lau nước mắt...)

Nhìn tốc độ giá trị kinh nghiệm kia tăng lên so với nước lũ còn nhanh hơn, còn chưa tới Bối lạc ti thành đâu, giá trị kinh nghiệm của hấn cũng nhanh đột phá cấp 28. Đứng ở nơi an toàn, A Lam triệt để hết chỗ nói rồi. Nữ nhân này có phải đã quên mục đích tới đây của bọn họ rồi hay không? Nhìn của thành của Bối lạc ti thành gần trong gang tấc, lại nhìn cách đó không xa Mỗ Đào hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng....Ai...

Vẫn im lặng mà ngoan ngoãn đi theo sau, tiểu Ngân đột nhiên lôi kéo tay áo hấn.

“Chủ nhân, ta đói...”

Nhìn sắc trời một chút, trong trò chơi đã là một mảnh hoàng hôn.

“Nhìn một chút nữa, lập tức liền cho mang người vào thành.” A Lam trấn an mà sờ sờ đầu tiểu Ngân, xoay người hướng về phía Đào tử man đầu đã đổi thành roi dài một trận hung hăng quát xuống(Hấn! Pháp sư có thể dùng roi sao? ngẫu nhiên đặt câu hỏi, ngẫu nhiên cái gì cũng không biết... Mỗ Đãi trốn ~), gọi:

“Đào tử tỷ, chúng ta nếu không vào thành cửa thành sẽ đóng đó!”

Đào tử man đầu giống như vẫn còn chưa thỏa tâm nguyện mà vào thành, cũng không có tâm tư tái thưởng thức kiến trúc “Mê tung” hoa lệ có tiếng xung quanh, trực tiếp tìm gian lữ điểm tiến vào.

“Đào tử tỷ, dù sao trời cũng đã tối rồi, sáng ngày mai hãy đi tể ti diện đi, ta có chút mệt mỏi, đi nghỉ ngơi trước. Ngày mai gặp!”

Hai ba câu nói xong, còn không chờ Đào tử man đầu phản ứng lại, liền kéo tiểu Ngân hướng phòng trọ trên lầu, lưu lại Đào tử man đầu tại trước quầy cười đến dâm dăng a~

”Sách sách~ tiểu Lam Lam thật đúng là cấp bách...”

Sáng sớm ngày thứ hai, A Lam bị một trận vuốt ve cứu tỉnh, trong ngực có gì đó đang không ngừng vận vẹo, cúi đầu xuống nhìn, là tiểu Ngân nửa ghé trên người hấn không ngừng cọ a cọ...Hồi lâu, mới mở con mắt sưng mù che chắn ngày thơ mà đưa tay xoa nhẹ, ngờ ngác mà nhìn chủ nhân kiêm cái gối dưới thân —

Thật đáng yêu! Giống như động vật nhỏ nào đó ~ nhìn tiểu Ngân động tác đầy trẻ con, A Lam nhìn không được sờ sờ tóc dài nhu thuận của hắn.

“Chủ nhân, sớm a...”

Tiểu Ngân vừa chào hỏi vừa bắt nạt người, thuận tiện hưởng dụng bữa sáng của hắn.

“Ngô...” A Lam tận lực thả lỏng thân thể, mặc cho tiểu Ngân cướp đoạt tinh khí trong miệng, cũng không phát hiện hắn bây giờ còn thực sự càng ngày càng quen với hành vi ăn cơm của tiểu Ngân, thật không biết thói quen này là tốt hay là xấu nữa....

Sau khi tiểu Ngân ăn no chuẩn bị lên đường, Đào tử mạn đầu đã ở bên ngoài chờ họ rồi.

“Tiểu Lam Lam ~ ngày hôm qua có phải ngủ rất ngon không? “Đào tử kẻ trộm hề hề mà nhìn nét mặt phơi phới của hai người cười đến hèn mọn....

“Àn...Đào tử tỷ biết tế ti điện ở đâu không? Ta đây là lần đầu tiên tới thành này.” A Lam lúi cúi qua đề tài.

“Đương nhiên, ta chuyển chức ở thành này, ta ở chỗ này so với phòng bếp nhà mình còn rõ hơn ~ đi theo ta.” Đào tử mỗi tay túm một người một đường băng băng đi ra ngoài.

Quen thuộc mà trong hẻm nhỏ như mê cung chạy như con thoi hơn mười phút —

“Chính là ở đây?” A Lam hoài nghi mà nhìn đồng hồ nát thê lương trước mắt, nhìn giống như hiện trường động đất...

“Đúng.” Đào tử chắc chắn đáp “Đương nhiên ta cũng là không cẩn thận lạc vào mê cung, bằng không còn luôn cho rằng Bối lạc ti thành còn có thể chuyển tế ti đâu.”

(trong trò chơi này, chuyển chức nghiệp khác nhau, phải đi thần điện riêng khác nhau, thông thường theo thành thị lớn nhỏ từng thành chỉ có một đến hai thần điện, có phần tương đối ít, chức nghiệp ít được lưu tâm còn phải đi đến nơi tương đối xa xôi mới có thể chuyển chức. Bối lạc ti thành có một thần điện pháp sư lớn nhất toàn Tây đại lục, cũng là pháp sư chỉ thành có tiếng.)

“Kì thực thật lâu trước đây ta có nghe bằng hữu nói, còn tưởng rằng là tung tin nhảm, chờ tới khi ta đạt được hồng nội khổ này cũng đã sớm chuyển chức pháp sư rồi, bên cạnh cũng không còn ai chuyển chức nghiệp đặc biệt cả, làm hại lòng hiếu kỳ của ta vẫn luôn bị treo. Hiện tại thật vất vả mới làm cho nhân gia ta sờ tới tiểu Lam Lam người, cuối cùng có thể hoàn thành cái tâm nguyện nhiều năm qua này rồi ~ a, tới rồi.”

Ở bên trong đồng hồ nát lộn một hồi cuối cùng gặp được một lão đầu (aka ~ ông cụ) mặc áo bào trắng ngồi ở trên tảng đá trầm tư.

Đào tử đẩy đẩy a Lam, ra hiệu hắn tới hỏi.

“Xin hỏi người là Mai tế ti sao? Ta muốn chuyển chức.”

Nghe vậy, lão đầu rất hưng phấn mà đứng lên “Muốn chuyển chức? Vậy người nhất định là mang theo cái ‘Cái kia’ tới đúng không?”

....

A Lam dùng hai ngón tay đưa ra cái hồng nam nội khổ vô cùng buồn nôn kia ra giao cho hắn.

“Thực sự là rất cảm ơn người đem bảo bối của ta trở về!” Lão đầu hai mắt đầy sao “Từ khi bảo bối của ta bị trộm đi ta chính là ăn ngủ khó khăn a, năm ngoái là năm bản mệnh của ta (?), chính là ta luôn phải mặc nó mới yên ổn, thật vất vả qua hết năm dự định thay đổi để giặt sạch liền bị người trộm mất...”

Nghe thế, A Lam cùng Đào tử khuôn mặt đều tái đi...Mặc một năm chưa từng giặt....Mặc một năm chưa từng giặt....Mặc một năm chưa từng giặt....

Tuy là trò chơi nhưng vẫn là làm cho người ta rất buồn nôn!! Hai người bắt đầu không ngừng dùng vải lau tay, hi vọng có thể đem cảm giác buồn nôn trên tay lau sạch—— á, trong khoảng thời gian này quyết không lấy tay cầm đồ ăn để ăn!!

“...Đề cảm tạ người mang bảo bối của ta về, xin hỏi người nguyện ý trở thành vị hoán hồn sư cuối cùng trên đại lục không?”

“Hoán hồn sư? Đây là loại chức nghiệp gì? Trên đại lục này có bao nhiêu hoán hồn sư?” Đào tử hiếu kỳ hỏi.

“Nói đến chức nghiệp hoán hồn sư này lâu nhất phải ngược về thời kỳ thượng cổ, khi đó Thập mã đại thần thống trị thế giới, tựa như Kỳ Nhị kia viết lên một bản anh hùng ca như thế, chúa tể âm nhạc và tình yêu Chu lợi nặc yêu vợ của chúa tể cái chết và nỗi sợ hãi Minh thần Cáp tát, Lôi Nhã, Chu lợi nặc tuổi còn trẻ đa tình không đành lòng nhìn Lôi nhĩ mỹ lệ ôn nhu vĩnh viễn ở Minh phủ tối tăm sâu nào không vui, liền quyết định đi Minh phủ âm u giải cứu nàng, vì thế, hắn cầu sự giúp đỡ từ huynh đệ hắn chiến thần Khải tư, thế là cuộc chiến giữa các vị thần trong trời đất này cứ oanh oanh liệt liệt như vậy mà mở màn...”

“Tế ti đại nhân...” Đào tử về mặt u ám mà cắt ngang hành vi phun nước bọt thao thao bất tuyệt của hắn “Phiền người...nói, trọng, điểm, cho ta!”

“Ai, ai...người trẻ tuổi, đừng nóng vội nha, đây chính là có quan hệ đến loại chức nghiệp hoán hồn sư vĩ đại này là như thế nào sinh ra trong lịch sử, ta vừa mới bắt đầu...”

Cách cách!

Đào tử một roi đem lão đầu vừa mới ngồi trên tảng đá quất thành hai nửa.

Một trận khói bụi thổi qua, lão đầu cảm như hén, lập tức gió chiều nào che chiều vậy.

“Về...hoán hồn sư này....kỳ thực chính là sử dụng đạo cụ đặc thù đem linh hồn kẻ địch bị giết kí khế ước, ở lúc cần thiết có khả năng triệu hoán bọn họ ra chiến đấu. Hiện tại trên đại lục trừ ngươi ra chỉ còn có ba hoán hồn sư.”

“Sớm dứt khoát như thế không phải tốt hơn sao, thật là, không nên ép ta hiện ra bản tính...” Đào tử cười âm hiểm, chậm rãi thu hồi roi da.

“Vậy...Người trẻ tuổi, chúng ta chuyển chức chứ.Ngươi là đồng ý trở thành hoán hồn sư hay không? “Đã bị Đào tử uy hiếp, tể ti lão đầu nói ngắn gọn hết sức tỉnh táo lời ít ý nhiều.

A Lam lựa chọn đồng ý.

Sau một trận cầu khản ngắt ngứ,hệ thống truyền đến âm thanh vui tai.

“Chúc mừng người chơi Lam Hoan chuyển chức thành công, trở thành vị hoán hồn sư thứ tư trên đại lục. Hệ thống thưởng cho điểm số 2 điểm.”

“A...Hệ thống còn thưởng cho điểm số a...”

“Lúc ta chuyển chức cũng không có đâu...” Đào tử bất mãn mà trừng mắt tể ti.

“Cái này ...là chỉ có chức nghiệp đặc thù mới có thưởng...” Là quy định của hệ thống, cũng không phải hấn cấp, trừng hấn cũng vô dụng a...Tể ti mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

“Như vậy a...Vậy ngươi liền đem đồ vật tới đền bù cho tâm hồn bị thương của ta đi!” Đào tử âm hiểm cười tới gần tể ti.

Đây, đây còn không phải là trắng trợn bắt chẹt vơ vét tài sản người khác sao...Tể ti khóc không ra nước mắt.

“Ta...không có cái gì có thể đưa a...”

“Nga ——không có là sao?” Đào tử cười đến dữ tợn, xuất ra roi da “Ba” một cái mà hướng mặt đất vung.

“Ngươi...Ngươi dám uy hiếp NPC?!” Lão đầu run rẩy, yếu đuối chịu không nổi.

“Đúng, ta chính là uy hiếp NPC đấy.” Đào tử nhe răng cười, vô cùng gian ác.

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

“A a a a ~ hôm nay thực sự kiếm được a ~”

Đào tử thỏa mãn nhìn “Trở chú chi giới” (aka ~ đại khái là Chiếc nhẫn lời nguyện)` đó) trên ngón tay mới đoạt được từ tể ti lão đầu kia.

“555555.....Cường, cường đạo , thô phi ...” Tể ti ngã ngồi trên mặt đất, khóc nức nở kéo kéo áo choàng tể ti bị xé loạn thất bát tao.

A Lam thông minh mà lời tiểu Ngân đứng một góc cách xa bảo trì trầm mặc, cúi đầu nghiên cứu vũ khí đặc biệt của hoán hồn sư vừa mới có được, trên tay là một cái búa nhỏ màu trắng thân búa to bằng bàn tay, trên mặt có hoa văn mờ hình đám mây,một khối quần quýt lấy dây đai ngũ sắc, ở dưới đầu còn buộc hai cái chuông nhỏ màu trắng bạc, lại phối hợp với hai bên đầu búa màu đồng ngắn mập mập cực kì đáng yêu, giống như một món đồ chơi của trẻ con a... -_-b

Mở menu vũ khí kiểm tra:

Tên gọi: Luyện hồn

Thuộc tính: Không

Đẳng cấp: 1 (có thể thăng cấp)

Độ thuần thực: 0%

Tụ hồn số: 2/27

(2 loại linh hồn 27 cấp trở xuống. Chỉ có thể bắt 2 loại linh hồn khác nhau, nhưng mỗi loại có thể bắt rất nhiều. Lúc đầu số lượng do đẳng cấp vũ khí (độ thuần thực) quyết định, về sau do đẳng cấp của chủ sở hữu quyết định)

Khả năng triệu hoán chiến hồn số: 3

Hạn chế chức nghiệp: Hoán hồn sư (vũ khí đặc thù, không thể giao dịch, không thể biểu tặng)

Công hiệu: Khi người sở hữu đem sinh mệnh kẻ địch tiêu hao dưới 1% hoặc kẻ địch tử vong, tụ hồn linh tự đem linh hồn kẻ địch chiếm lấy, cùng kí kết khế ước sau đó bên ta có thể sử dụng.

Thoạt nhìn hình dáng không sai, A Lam lắc lắc cây búa nhỏ trên tay, vang lên một trận tiếng chuông thanh thúy dễ nghe. Trọng lượng cũng coi như vừa tay, tuy nói cái vũ khí chuyên dụng này ngoại hình có chút trẻ con, nhưng tốt xấu gì cũng là một vũ khí có thể thăng cấp, chờ đến lúc luyện lên cấp cao hẳn là sẽ trở nên uy phong đi...?

“A a a a a a a ——— cái búa nhỏ hảo đáng yêu a!! Cho ta chơi cho ta chơi!”

Đào tử thường thức xong tang vật, vừa thấy cái búa nhỏ trên tay A Lam liền hưng phấn lao thẳng tới.

“A! Tại sao có thể như vậy...” Luyện hồn vừa đến trên tay Đào tử liền bắt đầu tổn huyết, mặc dù không nhanh, nhưng trên đầu Đào tử vẫn không ngừng toát ra một chuỗi hồng sắc -10, -11, -8, -12....

“Luyện hồn một khi tiếp xúc với chức nghiệp không phải là hoán hồn sư sẽ tự động tiến vào trạng thái PK.” Tê ti từ trên mặt đất đứng lên, phui bụi đất trên người, chậm rãi giải thích.

“Ngươi sao không nói sớm!!” Đào tử tiếp tục giận chó đánh mèo.

“Hanh!(hừ) Thật rõ là vũ khí tôi không phân biệt được địch ta, trắng đen, gian trung!!”

“Này...Này cũng là hệ thống đặt ra...Lại không có liên quan đến ta a...” Tê ti lão đầu xì xào nhỏ giọng nói thầm, tức cũng không có gan lớn tiếng.

“Ngươi ở đây nhỏ giọng nói thầm cái gì đấy nhỉ? “ Một đạo ánh mắt tà ác bay qua.

“Không...” Lão đầu lập tức gió chiều nào che chiều ấy “Ta là muốn nói cho tiểu tử này biết y phục hoán hồn sư là phải đặc chế, hiện tại vừa mới chuyển chức thì không việc gì, tăng lên khoảng 7,8 cấp nữa sẽ đi Khố bối lập thành ở phương Bắc tìm đại sư may và Mễ Na (Minna), trên đời này chỉ có nàng mới có thể chế tạo ra y phục hoán hồn sư.”

“Đại sư may và Mễ na? Ta nhớ kĩ chỉ có 4 người vẫn luôn được xưng là may và sư, không có ai gọi là Mễ na a, hơn nữa lúc nào lại chạy ra một cái đại sư may và?” Đào tử và A Lam đưa mắt nhìn nhau.

“Kia là các ngươi quá nông cạn lạc hậu a, Mễ na nhà chúng ta trình độ may vá há lại để cho bốn cái thứ mới vào nghề kia có thể so sánh được! Thuật may vá của Mễ na quả thật là thần hồ kỳ kỳ a! (aka ~ ý tán thưởng kĩ thuật giỏi như thần thánh) Có thể biến mực nát thành thần kỳ, biến đồng rách thành vàng bạc, biến sắt vụn thành bảo bối, sinh tử nhân, thịt xương trắng, khai thiên phá địa, xoay chuyển Càn khôn...”

“...” Ngươi xác định nàng thực sự chỉ là một thợ may?

“Ta nói đều là sự thực!” Thấy hai người vẻ mặt không tin, tê ti lão đầu nhấn mạnh, đột nhiên mặt đỏ lên, lại ngại ngừng hồi lâu mới nhỏ giọng mà nói

“Ta vụng trộm mà nói cho các ngươi nghe, kì thực....kì thực bảo bối các ngươi giúp ta mang về chính là do thân thân darling Mễ na nhà ta năm đó may cho ta làm quà sinh nhật!! Ai nha, đều một đồng tuổi rồi còn muốn người ta nói mấy chuyện xấu hổ này, thực là mắc cỡ chết người!!” Nói xong liền dùng hai tay che khuôn mặt đỏ rực một mảnh mà xoay a xoay a xoay....

... —π—|| ác cực độ rét lạnh!

Giữ xuống một thân da gà, A Lam quyết định lập tức nói sang chuyện khác.

“Sau khi linh hồn bị bắt vào tụ hồn linh, muốn triệu hồi ra cần chú ngữ gì đặc biệt không?”

“Có a có a, khi muốn triệu hoán sẽ thế này, tới, theo ta học”

Lão đầu lúc này trái lại lập tức liền khôi phục nghiêm túc, hai tay tách ra, ngón cái nhếch lên, ngón trỏ và ngón út đưa tới trước ngực, hô:

“Ta là hóa thân của tình yêu và chính nghĩa —— Hoán hồn sư tiểu Lam Lam, ta muốn đại diện cho ánh trắng trừng phạt các ngươi, ra đi, các sứ giả chính nghĩa của ta!! A ————”

Tế tí ngã lộn .

“Thẹn thùng , vừa rồi là trượt tay một chút...” A Lam đối tế ti lão đầu sùng một cục trên đầu xin lỗi mà cười cười, đặc biệt thành khẩn, đặc biệt vô tội.

“Bỏ đi, nói giỡn....thật ra trực tiếp nghĩ tên chiến hồn, sau đó dùng ý nghĩ triệu hoán ra là được....”

Lão đầu run rẩy giải thích, chân còn co rút a co rút.

5555...Không nghĩ tới tiểu tử này thoát nhìn trông nhẹ sạch sẽ đáng yêu lại có khuynh hướng bạo lực như thế...Một chút cũng không hiểu được hài hước của nhân gia...Đúng là trên đời này chỉ có Darling mới có thể hiểu ta ~~~ lão đầu cảm thán tri kỷ khó tìm trên đời. Trên lưng không biết từ lúc nào biến ra một cái bọc vải nhỏ, cầm mảnh khăn hồng sắc lau lau khóe mắt cần bản không có lệ kia .

“Bọn nhỏ đáng yêu,cuối cùng chính là muốn cảm ơn các người giúp ta tìm lại được nội khổ bị trộm kia trở về, nhiệm vụ hệ thống giao cho ta cuối cùng đã hoàn thành, bây giờ ta rốt cục có thể đi tìm thân thân tiểu darling của ta rồi.”

Một mặt cần khăn , làm bộ ai oán tiếc nuối rồi lại làm bộ cố mạnh mẽ

“Bọn nhỏ thân ái, tuy ta biết các người rất luyến tiếc ta, nhưng thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn! Có duyên chúng ta sẽ gặp lại ! Đừng như vậy, không nên quá nhớ ta a~”

Tốt nhất là đời này cũng đừng tái xuất hiện trước mặt chúng ta....

Đưa mắt nhìn theo lão đầu đoạn tuyệt ra đi, A Lam đột nhiên nhớ tới một chuyện rất đáng sợ ——

“Đào tử tỷ...”

“Ân?...”

“Người vừa rồi chú ý tới không...”

“Chú ý cái gì?...”

“Vừa rồi cái khăn tế ti cần kia, màu sắc và hoa văn của nó thấy như thế nào cũng rất giống cái kia chúng ta trả cho hắn...”

“...”

“...”

Một năm không giặt một năm không giặt một năm không giặt...

Ác buồn nôn ——

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

“Ai nha nha....Xem ra vẫn là không được nga...”

Theo tiếng ngã xuống của quái vật trước mặt, A Lam ngã xuống đất, Đào tử thờ dài.

“Chỉ có giết chết quái lấy kinh nghiệm, vô pháp thu được linh hồn. Xem ra là muốn người tự thân động thủ toàn bộ rồi.”

Vừa rồi bọn họ chạy tới Trú chỉ nguyên bên ngoài Bối lạc ti thành, dự định giúp A Lam bắt vài con thiên kỳ thú cấp 37.

Thiên kỳ thú, 37 cấp. Toàn thân lông cuộn đỏ như máu hình thể như ngưu, trán có một cái sừng đen to lớn, trên lưng có đôi cánh màu xanh, tuy cấp không cao nhưng cũng có tiếng khó đối phó, nó sẽ không chủ động tấn công người chơi, nhưng một khi người làm nó phát cáu, nó sẽ truy sát người đến chân trời góc biển đến chết mới thôi,thậm chí còn có người chơi khoảng trên 40 cấp liền bởi không cẩn thận chọc tới mấy con quái này mà bị đuổi giết đến chết, loại quái công cao, huyết dày, kinh nghiệm cao này, thỉnh thoảng còn có thể rơi ra tiểu cục phẩm gì đó không tệ, có đủ tính chất đặc biệt khiến người chơi cấp thấp vừa yêu vừa hận, cũng là chiến hồn mà hoán hồn sư một lòng hồn tuyến.

Bọn họ ngay từ đầu vạch ra sách lược là: trước để Đào tử tìm con thiên kỳ thú nào đơn lẻ, cự ly xa dùng thuật đóng băng và băng trụ chậm rãi làm

chậm tốc độ của nó, tiêu hao máu nó, vừa đánh vừa trốn, thẳng đến khi máu rút gần hết, đề A Lam xông lên dùng luyện hồn cho nó một kích cuối cùng, bắt đi linh hồn nó.

Chỉ tiếc, mong muốn là rất tốt đẹp, kế hoạch là rất hoàn mỹ, con đường là rất khúc khuỷu, hiện thực là rất tàn khốc...

Tất cả nguyện vọng chủ quan và chủ nghĩa kinh nghiệm tốt đẹp cùng điều kiện thực tế khách quan chính là trái ngược lẫn nhau, tất cả tưởng tượng đều không cách nào thực hiện.

Quái là bị chà đạp đến chết, cũng không thấy linh hồn. Vì vậy... kế hoạch vậy bắt A cứ như vậy hoa hoa lệ lệ sanh non ~

“Có phải trình tự sai hay không a?” Đào tử chưa từ bỏ ý định.

“Đội lất nữa người đánh phát đầu tiên trước, sau đó ta tới đối phó.”

Kế hoạch vậy bắt B —

A Lam đồng chí đáng thương thật sự rất xem thường tính cố chấp cùng kiên định trả thù của thiên kỳ thú. Sau khi cái búa nhỏ đáng yêu của A Lam đồng chí đáng yêu nhẹ nhàng phi lễ tiểu PP (aka ~ mông bộ phận đó) đáng yêu một chút, thối ra một cái hồng sắc -10, liền không nhìn đến pháp thuật công kích mãnh liệt của Đào tử, thẳng tuột điên cuồng đuổi theo sau mông A Lam, ta húc ta húc ta húc húc húc !! A Lam đồng chí đáng thương ở phía trước mặt mũi, tiểu Ngân thông dong theo phía sau xoay khắp nơi, thiên kỳ thú ở sau điên cuồng đuổi. Ba người(?) giống như xiên nướng ở trên Trú chi nguyên chạy loạn.

Thật vất vả, con thiên kỳ thú kia giết đỏ cả mắt rồi, ở trước lúc phát sinh biến dị rất cực ngã xuống.

Đào tử thất vọng mà thở dài.

“Xem ra vẫn không được a...”

A Lam chặt vật gục trên đồng cỏ, máu chỉ còn lại có một chút, cả khuôn mặt cũng tái rồi, trên mặt trên tay đều là vết thương nhỏ, không ngừng rướm máu, một mạch thiếu chút nữa không thở nổi.

Tiểu Ngân bình yên vô sự, toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái giống như cuộc đại truy đuổi liêu chết vừa rồi chỉ là đi dạo mát ở bên cạnh ngồi chồm hổ xuống, nghiêng đầu nhìn vết thương của hắn.

“Vì sao thiên kỳ thú lại không công kích người a?”

Tiểu Ngân đột nhiên vươn tay, nâng khuôn mặt A Lam.

“Người... Người muốn làm gì?” A Lam cứng nhắc. Sẽ không phải là đã đói bụng rồi đi? Không nên ở chỗ này a! Bên cạnh còn có người đang nhìn a! A Lam ở trong lòng tuyệt vọng mà hô to. Không có cách nào vừa mới bị thiên kỳ thú làm cho tê liệt, hiện tại ngay cả một ngón tay cũng không động nổi, càng đừng nói ngăn cản tiểu Ngân áp sát.

(Đào tử ở bên cạnh hai mắt lờ lờ phát sáng, tinh thần cực độ phấn khích, rốt cuộc đến lúc nàng nhìn được gì đó rồi, thật không uống công nàng ở bên cạnh bọn họ lâu như vậy. Không nghĩ tới là tiểu Ngân chủ động a... Thật tốt quá, ở trên a! Tiểu Ngân, cứ như vậy “nhất cổ tác khí” ăn hắn!)

(Nhất cổ tác khí: một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm “Tả Truyện” Trang Công thập niên: ‘phụ chiến, dũng khí đã. Nhất cổ tác khí, tái nhĩ suy, tam nhĩ kiệt’. Khi đánh trận dựa vào dũng khí, đánh một tiếng trống, dũng khí tăng lên, đánh hai tiếng trống, dũng khí suy giảm, đánh ba tiếng trống, dũng khí không còn. Sau này ví với người lúc đang hăng hái làm một mạch cho xong việc)

Môi phần hồng của tiểu Ngân chậm rãi nhích lại gần, lại không phải rơi vào trên môi A Lam. Xúc cảm lạnh lạnh mềm mại rơi vào nơi hai má bị thương, hô hấp âm áp ôn hòa lướt trên mặt, sau đó là cảm giác ẩm ướt mà mềm mại cẩn thận ở trên vết thương chậm rãi lướt qua, khiến từ trong ngực hắn nổi lên một trận cảm giác ngứa ngáy tê dại, cơ thể như có dòng điện chạy qua.....

Đây, đây là...

Khuôn mặt A Lam “Đắng” một cái mà đỏ hết lên, toàn thân đều sụp đổ hoàn toàn. Cảm xúc ái muội mà vô cùng thân mật như thế này so với hôn hắn càng khiến cho hắn chân tay luống cuống, trong đầu nhất thời trống rỗng...

(Mồ Đãi đã lâu không lên sân khấu: làm trò ái muội a... Trông mong đã lâu, rốt cuộc viết tới rồi.Hài lòng mà lau đi giọt mồ hôi trên trán)

Không biết qua bao lâu, hơi thở ẩm áp rốt cuộc chậm rãi dời đi, A Lam lúc này mới thở ra khẩu khí vẫn luôn kìm nén kia, trái tim kịch liệt đập trong lồng ngực, tiếng tim đập ngay cả Đào tử ở bên cạnh cũng nghe thấy được.

Vừa mới thả lỏng, không nghĩ tới tiểu Ngân lại nâng cánh tay bị thương của hắn lên, A Lam mạnh mẽ rút vào khẩu khí, chịu đủ kinh hách mà trừng lớn tùy ý quan sát một màn tình sắc trước mắt này...

Đầu lưỡi hồng nhạt mềm mại mang theo xúc cảm ẩm áp ở vết thương trên cánh tay lúc trước chậm rãi liếm đi máu tươi tinh hồng, như là đang thưởng thức món ăn ngon nào đó, tiểu Ngân liếm tiên huyết như vậy trở nên cực kì yêu mị, con người màu ngân lam mị hoặc mà khép lại một nửa, hoàn toàn

không còn đáng về ôn thuận nhu thuận ngày thường, ngược lại giống như yêu tinh hút máu trong đêm tối, mỹ lệ tà ác tràn đầy lực hấp dẫn chết người...

Con mắt A Lam không có cách nào dời đi, thẳng tắp mà nhìn đầu lưỡi phấn hồng linh hoạt cuốn lấy ngón tay hấn ở trong miệng phun ra nuốt vào, kích thích kì lạ mạnh mẽ xuyên thấu qua ngón tay truyền tới toàn thân.

Tiếp thu thị giác quá mức chấn động khiến A Lam thậm chí không phát hiện toàn bộ vết thương bị tiểu Ngân liếm qua đều nhanh chóng khép lại.

(Mồ Đãi lại đi ra đoạt ống kính: đừng cho rằng bề ngoài tiểu Ngân đồng chí là mẽ dụng sủng vật (aka ~ sủng vật tổn gao a, đúng ko nhỉ?), ngoại trừ ăn đậu hũ A Lam đồng chí ra chẳng có cái công dụng gì a, lợi ích của tiểu Ngân đồng chí liên lập tức sẽ thể hiện ra ~)

Đột nhiên, một trận âm thanh kì quái vang lên. Mạnh mẽ làm thức tỉnh ba người.

“A... Là công hội có nhiệm vụ.”

Đào tử về mặt như đưa đám, đang thấy cao hứng đâu, thật không muốn trở về, nhưng xuất phát từ tôn kính và yêu quý đối với hội trưởng nên không thể không trở về.

Về mặt đáng tiếc mà nhìn A Lam đã giải trừ trạng thái tê liệt cùng với tiểu Ngân đã khôi phục bình thường từ mặt đất đứng lên.

“Ta còn có nhiệm vụ công hội, phải đi về rồi. Tổng bộ công hội của ta ở ngay Tạp nặc tư đồn thành, lúc rảnh rồi tới chơi nga ~ a, thiếu chút nữa quên cho người cái này...”

Lựa chọn “Tiếp nhận”, A Lam mới nhìn đến Đào tử giao dịch cho hắn chính là một tấm thẻ, loại thẻ này ghi chép tất cả mọi tư liệu của người chơi, còn có thể cộng hưởng với người chơi sở hữu nó mở ra một số quyền lợi.

“Có tấm thẻ này người có thể bất cứ lúc nào đến công hội tìm ta, có thể tự do ra vào công hội chúng ta nga. Được rồi, ta về trước đây, tiểu Lam Lam 88~”

“Hào, tạm biệt.”

Nhìn theo Đào tử ly khai, A Lam mở tấm thẻ ra nhìn, mới phát hiện Đào tử vì nhiệm vụ công hội, tên công hội vẫn luôn bị ẩn tàng nguyên lai là — ” Nữ hoàng lớp học “...”

-π-|||

Dù sao chuyện bắt linh hồn những người khác cũng không giúp được, gấp cái gì, tra qua diễn đàn, A Lam quyết định mang theo tiểu Ngân đi thảo nguyên phía Tây Trú chi nguyên đánh tiểu quái cấp thấp.

Không có biện pháp ai bảo luyện hồn bây giờ mới chỉ có 2 cấp, (Vừa rồi đánh thiên kỳ thú thăng lên một cấp) lực công kích còn rất thấp.

Một đường đi tới, hai người yên lặng không nói gì. A Lam rất là xấu hổ, vẫn không dám quay đầu nhìn tiểu Ngân phía sau. Kỳ thực vừa rồi tiểu Ngân chỉ là giúp hắn chữa thương, tuy là dùng phương thức có chút... cái kia..., cũng không có làm sai cái gì, mặc dù tiểu Ngân đã khôi phục lại thái độ bình thường, nhưng trải qua một màn ban nãy kia, hắn hiện tại thật sự là không có dũng khí nhìn lại khuôn mặt tiểu Ngân, hắn sợ vừa nhìn đến khuôn mặt hắn sẽ lại nhớ lại một màn ban nãy, càng sợ cái loại rung động không hiểu được này trong đáy lòng mình....

A Lam tăng nhanh bước chân hướng rừng cây bên cạnh...

Hồng bét ! Là đàn ong độc !

Vừa nãy mãi suy nghĩ vẫn vợ, cũng không nhìn đường, không cẩn thận xông vào địa bàn của đàn ong độc!

Ong độc là quái cấp 22, to như ngón cái, màu xích hoàng, có nọc độc, ngoài độc năng có thể khiến người tê liệt, mù, trong thời gian ngắn liên tục mất máu. Tuy độc tính mạnh, nhưng tấn công thấp máu ít cũng không khó đối phó.

Có điều — loại quái này sở dĩ trở thành một trong những loại quái khiến người chơi đau đầu nhất trong trò chơi, thậm chí còn hơn cả Boss cuồng đột biến có chín cái mạng trên 60 cấp — Yêu miêu quái, nguyên nhân chính là — chúng nó luôn luôn là xuất động tập thể, nếu gặp phải thì quyết không chỉ một hai con, mà là hơn trăm nghìn con cùng vây đánh! Tuyệt đối cho người gặp một lần diệt một lần, cho dù may mắn không chết cũng tuyệt không sống được, người nghĩ giữa một bầy đầy nọc ong như vậy còn nguyên hình người sao, như vậy còn không chết, quên đi...

A Lam đồng chí bất hạnh lần này ngay cả loại đàn ong độc kinh thiên địa, quỷ thần khiếp, người người nghe thấy gặp phải liền mất mạng này cũng gặp phải!!

Theo một tiếng hét thảm của A Lam, một đạo ánh sáng trắng chiếm lấy ý thức hắn...

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11

Mở mắt ra, lại ngoài ý muốn phát hiện bản thân cũng không trở lại điểm sống lại, mà là nằm ở một giữa một đám cỏ dại lớn, đầu còn choáng váng, là làm sao vậy? Vừa rồiĐàn ông độc...Ánh sáng trắng... Mở ra thanh trạng thái thông tin của bản thân, đột nhiên phát hiện đẳng cấp của mình cư nhiên đã lên tới 32 cấp, máu chỉ còn lại có một chút huyết da, không hề trúng độc. Sau khi hấn ngất đi rốt cục có chuyện gì xảy ra ? Quay đầu lại một cái liền thấy một bóng dáng màu trắng ngà vào phía sau mình cách đó không xa, là tiểu Ngân.

Tiểu Ngân đã mất đi ý thức rồi, dù gọi thế nào cũng không phản ứng.

Mở ra thanh thông tin thuộc tính của tiểu Ngân, phát hiện tiểu Ngân không biết tự lúc nào cư nhiên thăng 2 cấp, còn có thêm 2 kỹ năng:

Trì dư chi vẫn: (cấp 1)

Lấy hôn chữa trị vết thương chủ nhân, khôi phục một lượng HP.

(Tuyệt kỹ) Tàn huyết chi ấn: lấy máu chủ nhân làm chất dẫn, kết xuất ấn ký, làm gia tăng độ phản công kích trên người hai người. Điều kiện phát động: khi máu chủ nhân thấp hơn 5% tự động kích khởi, tiêu hao toàn bộ HP, MP. Xác xuất thành công 0.1% , không thể thăng cấp.

Nhìn trạng thái HP, MP toàn bộ trống không không cần hỏi cũng biết nhất định là hấn vừa rồi khi bị bày ông độc đánh phát động tuyệt kỹ của tiểu Ngân — tàn huyết chi ấn, ông độc đều bị độc của chính mình làm cho độc chết.

Mở ra thanh thuộc tính của luyện hồn kiểm tra một chút, thực sự có thêm một mục:

Chiến hồn: Ông độc

Số lượng có thể triệu hoán: 12/364

...

Xem ra một tổ ông độc cũng bị hấn bắt đi, thật đúng là không phải vận đồ bình thường, tỉ lệ 1/1000 cũng để cho hấn đụng phải.

Vậy, tiểu Ngân hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Vẫn hôn mê bất tỉnh, cứ để như vậy sao? Kiểm tra thân thể hấn, còn có hô hấp, nhiệt độ tuy hơi lạnh nhưng vẫn trong phạm vi bình thường, trên người cũng không bị thương.

Mặc kệ, trước mang về lữ quán trong thành nghỉ ngơi một đêm, nhìn xem ngày mai hấn có thể tỉnh lại hay không.

Trong lòng ôm tiểu Ngân mở quyền trục hồi thành trở về Bối lạc ti thành, dưới ánh mắt kì quái của mọi người nhanh chóng tìm gian lữ quán gần đó tiến vào.

Thu xếp ổn thỏa cho tiểu Ngân, A Lam ngồi xuống một cái giường khác, thuận tiện nhắn tin hỏi GM loại tình huống hiện tại của tiểu Ngân là chuyện gì xảy ra, ai ngờ GM lại nói tiểu Ngân quá đặc biệt, hấn cũng vô pháp giải thích, bảo A Lam đi rừng rậm mê hoặc tìm GM ẩn tàng, hấn là nhân viên nông cốt thiết kế trò chơi, tương đối nắm rõ.

Ẩn tàng GM...Không phải là ma pháp sư kia sao? Nhớ tới khi đó hấn đối với hấn tiến hành lừa gạt đối trá liền nhện không được trợn trợn rét lạnh đầu đầy hắc tuyến....

Chờ ngày mai xem tình hình rồi hãy nói đi....A Lam kéo chăn qua, giống như đã điều đem bản thân chôn xuống trốn tránh hiện thực.Đừng nghĩ nhiều như vậy , ngủ đi ngủ đi, nói không chừng vừa tỉnh lại tiểu Ngân sẽ không sao....

A Lam tuyệt đối không nghĩ tới chính mình cư nhiên sẽ tỉnh lại dưới tình huống như vậy!

Nguyên lai đang ngủ ngon giấc, không ngờ bỗng nhiên cảm thấy trên người nặng nề, giống như bị vật gì đè ép lên, sau đó một ngọn lửa nhỏ từ một bộ phận trên người bắt đầu thiêu đốt, càng thiêu càng mạnh, cháy sạch hấn nhện không được thấp giọng mà rên rĩ ra tiếng, trần trọc mở mắt, tầm mắt sương mù trong nháy mắt trở nên vô cùng thanh tỉnh —

“Tiểu Ngân, nguoi, nguoi làm cái gì?!”

A Lam kinh ngạc mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng được mà nhìn tiểu Ngân đang không ngừng mút vào khiêu khích trên người mình , đại não một mảnh hỗn loạn.

Chuyện gì xảy ra? Tiểu Ngân sao lại nửa đêm bò lên trên giường hấn? Chẳng lẽ là...Nhân cách thứ hai của hấn lại bắt đầu phát tác sao?

Tiểu Ngân ngẩng đầu lên, ánh mắt thanh minh mà trong suốt, đơn thuần ngây thơ như trẻ con, một chút đều không cảm thấy có cái gì không thích hợp.

“Chủ nhân, đói.”

“Cái này, đói cũng không dùng như thế này a, chủ nhân cho người, cái kia....hôn, hôn một chút thì tốt rồi, không cần phải cắn, cắn cơ thể của ta a...”

A Lam đại túng quần, xấu hổ cơ hồ muốn độn thổ cho xong.

“Không đủ....còn muốn...” tiểu Ngân nghiêng nghiêng đầu, thành thật mà cự tuyệt đề nghị của A Lam, tiếp tục quay về ngực A Lam không ngừng liếm lộng, cũng bắt đầu có xu thế đi xuống...

“Oa a a a a —— không nên a!” A Lam sợ hãi vạn phần, muốn đẩy tiểu Ngân ra, lại phát hiện bản thân chính là kiểu chữ “đại” nằm ở trên giường, trên người quần áo không chỉnh tề, tứ chi đều vững vàng bị vãi cố định ở bốn đầu giường, lại tập trung nhìn vào, vãi cột hần không phải chính là dây lưng sao?!

A Lam tuyệt vọng mà nhìn xuống phía dưới, tức khắc liền hồng mắt...

Tiểu Ngân, tiểu Ngân vậy mà lại ngâm lấy nơi đó của hần!

“A a a a a ——”

A Lam chợt phát ra một tiếng kêu thảm thiết, “Mau, mau buông ra! Lại dùng lực sẽ đứt mất!”

Chỗ đó của hần đều không phải lap xường, không nên dùng răng cắn a!

Nghe thấy A Lam kêu thảm thiết, tiểu Ngân nghiêng đầu, lại cúi đầu có chút áy náy mà dùng đầu lưỡi trần an liếm liếm...

Thở dài một hơi A Lam lại bị tiểu Ngân liếm lộng làm cho thân thể cứng ngắc..

“Đừng, không nên ngâm a! Vạn cầu người mau thả ta đi! Không được a a a a a....”

Tiếng kêu thảm thiết thê lương kéo dài cả đêm

(Mở Đãi đỉnh đầu đội vung: Các đồng chí, ngẫu nhiên nán lại 8 với các người, nhưng mà, nhưng mà ta thật là thuần khiết không viết ra được H a a a a a —— cắn khấn tay nhỏ lệ bồn ~~~)

(L kinh bị: Người có hiểu nghĩa của từ thuần khiết không vậy, như vậy còn kêu ko viết ra được H a, người có hiểu là càng viết ít lại càng làm người ta nghĩ tới nhiều thứ ko hà....chơi dếp ~~~)

Ngày thứ hai,

Đêm qua bị tiểu Ngân khiến cho chết đi sống lại, ngất rồi tỉnh, tỉnh rồi lại ngất, như thế lặp lại N lần thiếu chút nữa bị ép thành người khô, A Lam lo lắng tỉnh lại.

Tứ chi bị trói đã được cởi ra, trên người đều là vết hồng hồng xanh xanh, dưới thân nhưng là dị thường sạch sẽ, những vết tích phóng đảng tối hôm qua bị liếm sạch sẽ....

A Lam toàn thân hồng giống như tôm luộc, nhanh chóng đứng dậy đem quần áo mặc vào. Tiểu Ngaann cuộn mình trên mặt đất đang ngủ, khuôn mặt ngủ đơn thuần vô tội, tóc dài màu ngân lam như nước chảy trên mặt đất.

Trong mắt A Lam một chút cũng nhìn không thấy cảnh xuân mỹ lệ như vậy, hiện tại hần toàn thân đều bùng cháy ngọn lửa hùng hực, vừa thẹn vừa giận, thậm chí hung hăng giáo huấn đầu sỏ gây nên một trận giầy vò hần cả một đêm này!!

“Tiểu Ngân! Tiểu Ngân! Mau tỉnh lại cho ta!” A Lam nắm bờ vai của hần gắng sức lay, nửa buổi cũng không thấy có phản ứng gì.

“Người—“ A Lam muốn đập vào cái mặt hần, lại phát hiện da dẻ tiểu Ngân trở nên lạnh giá dị thường, ngay cả tim đập hơi thở cũng biến mất.

A Lam kinh hãi, cố sức mà lay động thân thể không phản ứng của hần, hô to

“Đã sớm kêu người không nên loạn ăn bậy rồi, hiện tại ngộ độc thức ăn rồi đi ——”

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Đầu...đầu quá...Đây thần kinh trong đầu như là bị cưa qua vậy...

Cảm giác chóng mặt một mực duy trì liên tục...ai...thanh âm của ai...

“Không có việc gì....Chỉ là thay đổi...đổi mới trình tự thăng cấp...sẽ có trí năng hóa nhân tính hóa hơn...nhất định có thể cùng chân thực giống nhau chứ...”

Đang nói...đang nói cái gì...hình như đã ở đâu nghe qua thanh âm này...chắc chắn đã nghe qua...ở đâu...

Ngón tay lạnh lẽo quét qua gương mặt trắng xanh như ngọc

Chán ghét...phủ nhận...không thoải mái...tâm tình tiêu cực liên tiếp phát ra.

Con mắt nửa mở ra hiện lên trận trận ánh sáng màu di động,g giống như ảo mộng vậy,ở trong mắt màu ngân lam hoán đổi luân phiên nhau

Bất an...Chán ghét...Mí mắt run rẩy

Là nơi nào...nơi này là địa phương nào... Vì sao lại ở chỗ này...

Ngón tay lạnh lẽo còn đang di động ở trên mặt. Cảm giác vô cùng chán ghét...bóng người màu đen mờ nhạt lay động...kháng cự...muốn rời khỏi...ý thức hỗn loạn kêu gào,thân thể lại không có cách nào may mắn di chuyển...

“Thực sự không có việc gì sao...Lúc nào có thể tỉnh lại...” Thanh âm nhẹ nhàng mà rất ôn nhu...Đều không phải cùng một người...Ai? Cảm giác có chút quen thuộc...trong đầu là biết đến...một cái tên, đến bên mép rồi nhưng không thể nào thoát ra...Ai...Tay ai gạt tóc trên trán hất ra...Không giống với...Này không giống...Rất ấm áp...rất thoải mái...Ai?

Lại một bóng dáng mơ hồ thoáng qua,tầm mắt một mảnh mênh mông mịt mù...Cái gì đều không rõ...

Mí mắt nặng nề mà rung động hạ xuống,một lần nữa khép lại.

“Thực sự không có việc gì sao?”

A Lam buồn rầu lo lắng nhìn tiểu Ngân nằm ở trên giường ma pháp sư, một ma pháp trận to lớn ở trên đầu hắt tán ra ánh sáng màu trắng nhu hòa, đem cả người hắt bao vây lại.

“Ngươi là không tin trình độ chuyên nghiệp của ta sao, tiểu Lam Lam~”

Ma pháp sư ở bên cạnh nhàn nhã uống trà.

“Không...”

A Lam quay đầu lại yên lặng nhìn hắt một hồi,chung quy cảm thấy ma pháp sư cho hắt cảm giác rất quen thuộc,rất giống như trước đây đã từng ở nơi nào đụng qua...thật lâu trước đây...thực sự là quen thuộc rất đáng ngờ a...

“Ma pháp sư...”

“Àn?”

“Kỳ thực khi ta lần đầu tiên gặp ngươi đã muốn hỏi...”

“Nga? Hỏi cái gì?”

Ma pháp sư giương mi lên cười nhìn hắt, trên mặt tuấn tú tràn đầy ôn nhu. A Lam lại phi thường khẳng định kỳ thật ma pháp sư hiện ở trong lòng thực ra là cười đến không có hảo ý. Bộ dáng tươi cười hai mặt cực đoan trong ngoài không đồng nhất như thể này thực sự là quen thuộc đến nếu như không nhận ra thì thật sự là uống phỉ là người Lam gia rồi...

“Ngươi là Ngự biểu ca đi...”

Mặc dù dùng chính là câu nghi vấn, nhưng giọng điệu là khẳng định.

“Sách sách sách — tiểu Lận ngươi thực làm tổn thương lòng ta a, cư nhiên bây giờ mới nhận ra ta. Ngươi ta thể nhưng là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi liền nhận ra ngươi rồi đầu ~~~”

Ma pháp sư làm bộ ôm ngực,ai oán hướng hắt nháy mắt mấy cái,rất thẳng thắn thừa nhận thân phận của bản thân.

A Lam khoe miệng một trận co rút, ngươi cho rằng toàn bộ người trong thiên hạ đều giống như ngươi đọc nhanh như gió ,đã gặp qua là không quên được, trí nhớ siêu quần a!

Lúc đó bọn họ cũng chỉ mới 6, 7 tuổi cùng với nhau vài ngày, đều đã qua nhiều năm như vậy ai còn nhớ rõ a...

Nhìn một trong những trụ cột linh hồn trung tâm cùng nhân vật truyền thuyết nổi tiếng nhất Lam gia trước mặt này, A Lam rất nhanh đem hân cùng tiểu ác ma hai mặt hồi nhỏ cùng bọn họ cùng nhau chơi đùa, hay lấy việc mang bọn họ đi khắp nơi gây rắc rối làm vui vẻ mặt an tĩnh ôn hòa có tri thức hiểu lễ nghĩa kia đối chiếu lẫn nhau. Càng là người tài hoa xuất chúng thiên tài bộc lộ, tính cách lại càng quái gở, những lời này là ở trong đại bản doanh thiên tài cùng quái thai các đời Lam gia thực sự sâu sắc nói lên ,mà Lam Ngự ở đó lại càng quái gở !

“Ngự biểu ca...”

A Lam không ôm hi vọng mà nhìn hân

“Kì thực....tiểu Ngân là người có ý để hân trở thành sủng vật của ta đi?”

“Việc này...Coi như là vậy đi, nếu người nhận được nhiệm vụ là kẻ khác, không hoàn thành nhiệm vụ ta tối đa chỉ đưa hân một chút trang bị tốt gì đó. Nhưng là tiểu Lận người nhà ~ thì đương nhiên không giống rồi,nước phù sa không chảy ruộng ngoài nhà ~”

Ma pháp sư cười về mặt ánh mặt trời sáng lạn , thiên hạ thái bình

“Thế nào, tiểu Ngân không tệ đi ? Hân chính là ta tự mình thiết kế đó, thực sự có thể nói là hoàn mỹ a!”

“Cái này...”

Nhớ tới phương thức cho ăn của tiểu Ngân, A Lam không khỏi mồ hôi lạnh cuồng quýt. Quả thực, đặt ra biến thái như vậy cũng chỉ có hân có thể nghĩ ra...hứng thú của Ngự biểu ca thật buồn nôn a biến thái a....Ach,chờ một chút, đột nhiên nhớ tới...

“Ngự biểu ca, ngươi có biết Mai tế ti ở Bối lạc ti thành không...”

“A a ~ ngươi gặp mặt hân rồi? Cái nhiệm vụ này cũng là ta thiết kế ni ~ còn có nhiệm vụ hồng nội khổ tứ giác kia.... A a a . . .”

“...”

-w-||| quả nhiên

Đột nhiên trong chớp lát ánh sáng trắng nhu hòa trở nên mạnh mẽ tỏa ra khắp nơi

“Được rồi, đổi mới khả năng thăng cấp của tiểu Ngân hoàn tất, ngươi có thể dẫn hân đi. bye bye !”

Lại một trận bạch quang, A Lam và tiểu Ngân vừa mới tỉnh đã bị truyền tống đến bên ngoài rừng rậm mê hoặc.

A Lam một hồi bất an...Nhanh như vậy liền đưa chúng ta ra ngoài, cảm thấy hình như lại bị lừa gạt...Nhìn tiểu Ngân, lộ ra thần sắc có vẻ chưa tỉnh ngủ, sắc mặt có chút trắng bệch, giữa đôi lông mày còn nhăn lại.

“Tiểu Ngân? Ngươi không sao chứ?”

Tay A Lam ở trước mặt hân lay lay.

Tiểu Ngân mở con mắt màu ngân lam, yên lặng nhìn hân.

A Lam bị hân nhìn một hồi sợ hãi

“Sao, làm sao vậy? Chỗ nào khó chịu sao? Còn nhớ rõ ta là ai không?”

Tiểu Ngân một chữ cũng không nói, một hồi lâu, chớp chớp mắt như là rất khó khăn mới nhớ lại

“Chủ nhân...”

Hào, hào kỳ quái....A Lam đánh một cái rùng mình, rõ ràng là thanh âm giống nhau, lại khiến hân có loại cảm giác phi thường xa lạ.

“Ngươi, ngươi không sao chứ?”

A Lam do dự vươn tay muốn sờ sờ trán tiểu Ngân, có phải là di chứng của cái tuyệt kĩ sử dụng lần trước không a?

Tiểu Ngân vô thức nghiêng nghiêng đầu, thuận theo dừng một chút, vẫn để cho tay ấm áp của a Lam dán trên trán lạnh lạnh của hân. Nhiệt độ cơ thể ở nơi hai người tiếp xúc truyền đi, cảm xúc rất xa lạ...Mặc dù không thích cùng người khác tiếp xúc thân thể, nhưng nếu như là người này , chính là có khả năng chịu đựng một hồi đi...Tiểu Ngân nghĩ như vậy, trong đầu có chút hỗn loạn, kỳ quái, rõ ràng nhớ kỹ đã từng cùng chủ nhân tiếp xúc không chỉ một lần a, sao còn có thể có loại cảm giác bài xích này chứ? Hào kỳ quái...hào kỳ quái...

Về mặt mê muội mà nghiêng đầu suy nghĩ.

A, a Lam trừng lớn mắt nhìn một loạt biến hóa biểu tình cầu tiểu Ngân, trong lòng sâu sắc cảm thán. Sau khi thay đổi trình tự thăng cấp, biểu tình tiểu Ngân giống như phong phú sinh động hơn, đúng là mô phỏng ở mức độ cao, quả thực cùng người chơi thực sự giống nhau.

“Nếu người không có việc gì thì chúng ta liền lên đường thôi, chúng ta phải đi Dạ chi thành hoàn thành nhiệm vụ.”

Nhiệm vụ lần trước còn chưa có làm xong đã bị Đào tử kéo đến Bối lạc ti thành chuyển chức, làm cho nhiệm vụ Dạ chi thành một lần nữa lại kéo dài.

Tiểu Ngân không hề dị nghị mà gật đầu.

“Vậy chúng ta đi thôi!”

Trong phòng nhỏ của ma pháp sư

Mới đem A Lam và tiểu Ngân cất bước, một đạo kim quang hiện lên, một kiếm sĩ giáp vàng thành thực anh tuấn liền xuất hiện trước mặt ma pháp sư.

”Bọn họ như vậy thực sự không có việc gì chứ?”

Kiếm sĩ điềm đạm nhìn hấn, có chút lo lắng.

“Yên tâm đi, tiểu Lân cũng là biểu đệ của ta nì, tuyệt đối sẽ suôn sẻ”

Ma pháp sư mỉm cười, theo thói quen dựa vào cái ôm ấp ấm áp vì hấn mở ra.

“Chờ sau khi hấn tỉnh lại, nhất định sẽ tức điên.”

Kiếm sĩ kìm chặt hai tay, thở dài.

“Ha ha, đáng đời, ai bảo tiểu quỷ kia đắc tội ta, không chinh đủ hấn ta không cam lòng. Coi như là người cũng không thể giúp hấn cầu tình nha!”

Ma pháp sư đắc ý cười, đôi mắt sáng hàng vạn ánh sáng rực rỡ lưu chuyển, rõ ràng là khuôn mặt thanh tú lại nhất thời khiến cho người ta thể né tránh ánh mắt, ngay cả thần chí cũng đều bị đoạt đi!

“Ai...Ta làm sao mà trái ý người đây...”

Nhìn bộ dáng tươi cười khả ái giờ trở xấu của người yêu, kiếm sĩ thở dài một tiếng, nhịn không được cúi đầu ngắt lấy đóa hoa tuyết thể chỉ vì hấn mà nở rộ. Chỉ có thể ở trong lòng vì người nào đó cầu nguyện, cầu trên trời chư thần phù hộ hấn đi, A men! A đi đà phạt!...

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Dạ chi thành là một tiểu thành vĩnh viễn là đêm tối, kiến trúc kiểu Hy Lạp phục cổ, sao đêm rực rỡ cùng trăng đêm mỹ lệ luân phiên nhau xuất hiện, chỉ có ngôi ở trong thành mới có thể nhìn thấy cảnh sắc đặc biệt này.

A Lam cùng tiểu Ngân đang ở trong một tiểu điểm tên là “Vân thôn diện điểm” ăn loại đồ ăn có tiếng chỉ có tiểu điểm này bán — Gia băng đậu hũ.(aka ~ đậu hũ ướp dưa, đúng ko nh?!)

Vì sao tiểu điểm này gọi là ” Vân thôn diện điểm” mà không phải là Vân thôn hòa diện, lại chỉ bán mỗi đậu hũ ướp dưa chứ?

Người chơi điểm chủ nói như thế này: bởi vì tên của ta là Vân thôn diện, ta mở tiểu điểm không gọi “Vân thôn diện điểm” thì còn gọi là cái gì a? Cho tiểu điểm của ta gọi là ” Lạt muội tử” không bán nữ nhân bán đồ ăn, sẽ còn không phải bảo ta gọi tiểu điểm là “Vân thôn diện điểm” không bán vân thôn diện lại bán đậu hũ ướp dưa đi?

(L: ta chém, ta chém a....ko biết đang viết cái gì nữa TT^TT)

Khách điểm là của ta, ta thích bán cái gì thì bán cái đó, các người quản được sao? Địa bàn của ta ta làm chủ!

-_-||| A Lam im lặng...

Vị đại ca này, ta chỉ là tò mò hỏi một câu...Không cần phải phản ứng lớn như vậy đi...

A Lam một bên mạnh mẽ dùng muỗng nhỏ múc đậu hũ tron mềm mỹ vị ướp bên trong trái dừa bỏ vào miệng, một bên cảm thán này đúng là mỹ vị nhân gian a.

Nhìn xung quanh, lực chú ý của đại bộ phận khách nhân trong đại sảnh quả nhiên là tập trung vào trên người người bên cạnh hắn kia.

Nhìn lại tiểu Ngân, hắn còn nhăn một đám giữa lông mày, sắc mặt cũng không được tốt.

“Làm sao vậy? Đầu còn đau sao?”

Sáng sớm ngày hôm nay sau khi từ trong rừng rậm mê hoặc đi ra, sắc mặt tiểu Ngân liền vẫn luôn không tốt lắm.

“Àn.”

Tiểu Ngân gật đầu, dùng hai tay day huyệt thái dương.

“Đau như thế nào? Rất lợi hại sao?”

Tiểu Ngân không phải bị bệnh rồi đi? Nếu đau đến lợi hại như vậy vẫn là dẫn hắn về rừng rậm mê hoặc tìm ma pháp sư xem cho chắc chắn.

“...”

Tiểu Ngân hạ tầm mắt, nhìn nửa miếng đậu hũ trên bàn A Lam đang ăn dở, không nói.

Trên vỏ dừa tròn tròn bị khoét một cái lỗ, lộ ra đậu hũ tuyết trắng tron mềm bên trong, phía trên lại rưới lên một tầng mứt dâu đỏ tươi, quả thực khiến người ta vừa thấy liền nhịn không được muốn ăn.

Tiểu Ngân cứ như vậy thẳng nhìn đậu hũ ướp chộc người muốn ăn, quét rất nhiều mứt dâu kia trầm mặc không nói.

“Tiểu Ngân?”

“Đầu đau giống như là...”

Dùng một chút, tiểu Ngân ngẩng đầu, mặt không chút thay đổi nhìn A Lam, thanh âm trong trẻo như thủy tinh vang vọng trong đại sảnh

“Dùng mũi khoan khoan lên đỉnh đầu một cái lỗ, sau đó dùng cái muối ở trong đầu không ngừng khuấy a khuấy, trộn a trộn, đem não to não bé toàn bộ khuấy thành một đoàn...”

“...”

Muối trong đại sảnh ào ào rơi xuống đất, mọi người co quắp, sắc mặt trắng bệch.

(L: ta nói a, tiểu Ngân đồng chí, có phải ngươi là cố ý ko? nghịch ngợm a~~~~)

A Lam nuốt nuốt nước miếng, nhìn xuống đậu hũ cuộn lên trong dạ dày, chằm rãi hạ muối nhỏ xuống, “Ba” một cái, vô cùng tiêu sái mà kêu lên một tiếng thanh thúy —

“Tiểu nhị, hóa đơn!”

Trước khi mọi người nhịn không được bắt đầu vây đánh bọn họ liền chuẩn bị đi trước.

Còn chưa ra khỏi thành, một giọng nữ nũng nịu gọi bọn họ lại, quay đầu, là một...nữ kiếm sĩ rất xinh đẹp, cấp bậc đại khái khoảng 50, toàn thân trên dưới không chỗ nào không phải là cực phẩm, kim quang lóe lóe, lại còn...vênh vào hung hăng.

Nữ kiếm sĩ đi tới trước mặt bọn họ cao ngạo ngẩng đầu lên

“Này, ta thích cái búa nhỏ kia của ngươi, bao nhiêu tiền? Ngươi ra giá đi.”

“...”

Gặp qua không lễ phép, nhưng chưa thấy qua ai không lễ phép như vậy...A Lam cùng tiểu Ngân xoay người tiếp tục đi, hoàn toàn coi như không nghe thấy.

Nữ kiếm sĩ xông lên, rút kiếm ra ngăn cản bọn họ

“Này, các ngươi điếc a, không có nghe thấy ta hỏi các ngươi sao?”

“Không bán...”

A Lam rất dứt khoát mà cự tuyệt.

“Vì sao ?”

Thật đúng là phiền phức....

“Đây là vũ khí đặc thù chức nghiệp của ta, ngươi lại không thể dùng, muốn để làm gì?”

“Ngươi quản ta muốn để làm chi, ta thích mua về để ngắm. Ngươi trực tiếp ra giá đi.”

“...”

Chưa từng thấy qua tiểu thư nào không hiểu đạo lý như vậy. Biết rõ cùng nàng nói nữa là vô ích, A Lam dứt khoát bảo trì trầm mặc.

Ba người giằng co hồi lâu, cuối cùng đại tiểu thư không kiềm chế được đầu tiên, phát ngôn

“Ta nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi không muốn bán cũng phải bán! Ngươi có biết ta là ai không!? Ta chính là muội muội của hội trưởng hùng bá thiên hạ, ngươi biết điều bán lại cho ta, nếu không các ngươi chờ bị người truy sát thẳng đến chết đi!”

Thực là một đại tiểu thư bị nuông chiều làm hư....A Lam còn không có đáp lại, một giọng nữ lạnh lạnh trào phúng vang lên

“Yêu ~ Ta còn tưởng là con chó đại nào ở trên đường hướng người cắn bậy đâu, nguyên lai là đại tiểu thư “Hùng bá thiên hạ” Thủy áp áp a ~ người của hùng bá đâu? Làm sao không theo tới?”

(L: thủy áp áp ~ thủy vệt nước , chơi chữ đó)

“Ngươi...!”

Đại tiểu thư — Thủy Nhã Nhã căm hận mà trừng mắt về phía nữ ma đạo sĩ vừa mới vào cổng thành, ánh mắt oán độc rõ như ban ngày mà như muốn đem nàng nuốt vào, rõ ràng hận muốn chết nhưng lại không cãi lại, như là đối với nàng có chút kiêng kỵ. Thấy uy hiếp dụ dỗ không được, Thủy nhã nhã hung hăng giậm chân một cái, vẫn là lựa chọn rời đi, trước khi đi còn quăng lại một câu

“Ngươi, các ngươi đừng đắc ý, ta sẽ tìm người xử lý các ngươi!”

“Tốt ~ ta đợi ngươi !Tùy thời chào đón ngươi đại giá quang lâm nga ~ Thủy ~ áp ~ áp ~ đồng học ~ thân ái ~ “

Nữ ma đạo sĩ cười đến rất vui vẻ, vẫy vẫy đại tiểu thư cổ tình gây sự kia.

“Cảm ơn ngươi.”

A Lam hướng nàng nói cảm ơn.

“A, không khách khí, ta cùng nàng là có thù cũ, chỉ là thấy nàng tiện thể qua khi dễ một chút mà thôi...”

Nữ ma đạo sĩ còn chưa nói hết, đã bị một bóng dáng phản hồng xông tới cắt ngang.

“Điện hạ, ngươi chạy nhanh như vậy để làm gì. Biết rõ người ta là pháp sư yếu ớt mỏng manh như đoá hoa, không giống như ngươi ma đạo sĩ thể lực tốt a!”

Ách...thanh âm rất quen thuộc....

“A a a a a.....là tiểu Lam Lam và tiểu Ngân! Chúng ta thực có duyên nha!”

Đào tử phi thân qua muốn ôm hai người, tiểu Ngân cấp tốc lui ra phía sau một bước,Đào tử liền treo trên người A Lam, lại “Phịch” một cái, bị A Lam vỗ xuống đất.

“A...tiểu Ngân cư nhiên né tránh nhân gia”

Đào tử ghé vào trên người a Lam làm bộ u oán, lập tức liền thay về mặt xúc động

“Vẫn là a Lam đối với nhân gia tốt nhất a ~”

Hắn...hắn chẳng qua chỉ là phản ứng tương đối chậm chạp, chưa kịp né tránh mà thôi....

“Được rồi, ta còn chưa giới thiệu đi, đây là hội trưởng của chúng ta, đây chính là A Lam ta nói với ngươi, tiểu mỹ nhân bên này là tiểu Ngân ~”

Mới từ mặt đất đứng lên, Đào tử liền lôi kéo bọn họ giới thiệu.

Hội trường công hội? Chính là công hội kêu ” Nữ vương lớp học ” kia sao ? —π—|||

“Chào ngươi, ta là Na Na nữ vương điện hạ. Ngươi gọi ta Na na là tốt rồi.”

Nữ ma đạo sĩ tự nhiên chào hỏi.

“Ta là Lam Hoan, gọi ta a Lam được rồi. Đây là Ngân Lam, tiểu Ngân.”

“Ta biết, Đào tử theo ta nói rất nhiều chuyện về các ngươi, ngày hôm nay rốt cục tự mình nhìn thấy, so với trong tưởng tượng của ta còn xứng đôi hơn a, ha ha...”

Na na bộ dáng tươi cười đầy hứng thú, a Lam một hồi rét lạnh....

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

“Khó có được hữu duyên như vậy, không bằng theo chúng ta cùng đi Dạ chi sâm lâm đi. Gần đây hệ thống mới đổi mới, nơi đó mới thêm vài loại quái, nghe nói trong đó còn có một loại là hồ ly tinh đực nga, có người chơi đã gặp rồi, nghe bảo là tương đối yêu mỵ động lòng người a ~ chúng ta đang định qua bên kia làm nhiệm vụ thuận tiện bắt vài con hồ ly tinh đực ~ cùng đi đi, cùng đi đi ~”

Đào tử hưng phấn hứng a Lam kiến nghị, con mắt lại nhìn chăm chăm vào tiểu Ngân, lục quang long lánh.

Tiểu Ngân bị ánh mắt phong phú của nàng nhìn chòng chọc đến đỏ mặt hơi lạnh, nhin không được hướng phía sau a Lam dời đi, nhẩn thần nhẹ nhàng bắt định, nỗ lực né tránh ánh mắt giống như muốn đem toàn thân hấn lột sạch kia.

Nhẹ nhàng a nhẹ nhàng...Di chuyển a di chuyển...Khi đi tới bên kia không cẩn thận thấy được Na na bộ dáng tươi cười có thâm ý khác.

Xoát một cái, long to toàn thân tiểu Ngân đều dựng đứng lên...

Thật...thật khủng khiếp...này so với kia càng đáng sợ.....

Tiểu Ngân khóc không ra nước mắt, bi thảm cảm thấy chính mình giống như đã bị ánh mắt của nàng ăn vào trong bụng.

Ý thức được ánh mắt sợ hãi của tiểu Ngân, Na na chậm rãi kéo lên khóe miệng, lộ ra bộ dáng tươi cười tà ác, đầu lưỡi đỏ tươi như là hiểu ra dư vị gì đó liếm liếm khóe miệng....

》○《 ||| a a a a a !!!!.....Không muốn! thật là khủng khiếp !!

Tiểu Ngân đáng thương tức khắc lui đến sau lưng a Lam, run rẩy giống như đã điều dúi đầu vào cần cổ a Lam, toàn thân như lá cây giữa gió thu run rẩy a run rẩy....

Mặc dù hiện tại trí nhớ vẫn một đoàn hỗn loạn, khó mà suy xét, bản năng lại tình tường nói cho hắn —— Không nên tới gần, không nên tới gần ! nữ nhân này là ác ma !!

“Ta xem vẫn là quên đi, lần sau sẽ cùng đi đi. Cấp bậc của ta không cao coi như đi cũng là liên lụy các ngươi.”

A Lam cười cười, từ chối lời mời của các nàng.

“Không sao a, chúng ta không để ý đâu. ha ha ~”

Hai con sói nào đó trong mắt lục quang càng tăng lên.

—π—||| Nhưng vấn đề là chúng ta để ý a....Cảm giác được người phía sau nghe thế liền ngay cả khung xương đều nhanh run lẩy bẩy.

“Việc này....Vẫn là thôi đi....”

“Thực sự không được?”

“Thực sự”

“Ngươi khẳng định?”

“Khẳng định”

“Không đời ỷ?”

“...”

Tốt thôi ~ các tỷ tỷ lần này trước buông tha các ngươi, nhưng lần sau phải theo tỷ tỷ chơi nga....

“Được...”

“Chúng ta đây đi trước, đến thì tìm chúng ta nga. Bye-bye~”

Hai người xoay người rời đi, tiếng nói chuyện như có như không mơ hồ truyền đến:

“Đã nói hai người bọn họ rất xứng đôi mà, quả là nhược thụ nhược công điển hình a !”

“Ân? Không phải cường thụ nhược công sao ? Tiểu Ngân có thiên phú nữ vương thụ nga .”

“Ai? Đúng không? Còn phải tiếp tục theo dõi xem...”

“...”

A lam — — |||b

“Nữ nhân kia...Ta trước đây nhất định đã gặp qua ở đâu...ở nơi nào...”

Tiểu Ngân ở sau lưng A Lam về mặt hoảng hốt lắm bầm nói, ánh sáng bảy màu ở trong mắt màu ngân lam giống như mây ngũ sắc xẹt qua....

“Tiểu Ngân?”

A Lam xoay người nhìn biểu tình kì quái của hắn, giống như người đang ở trong mộng vậy.

“TiểuNgân....? Ai? Ai là...Ai là tiểu Ngân....”

“Tiểu Ngân chính là ngươi a.”

Lo lắng mà nhìn tiểu Ngân, từ sau sự kiện “Thăng cấp” lần trước hắn vẫn luôn cảm thấy không đúng, cảm thấy....Nói như thế nào nhỉ, hành vi cử chỉ càng ngày càng giống một con người thực sự.Lẽ nào nói...Không, không thể nào...

“Tiểu Ngân ...Ta không phải...Ta là Nguyệt....Tích Nguyệt....”

“Tích nguyệt? Ngươi...”

A Lam còn chưa nói hết, một hồi thanh âm hệ thống vang lên:

” Người chơi Lam Hoan, thời gian ngươi đặt ra đã đến rồi. Sau 10 giây ngại tự động logout, hiện tại bắt đầu đếm ngược, 10, 9, 8, 7....”

“A....chờ một chút, ta còn chưa....”

Nói chưa dứt câu, một trận bạch quang nhu hòa hiện lên, Lam Lận đã logout rồi. (Mỗ Đãi : có đồng chí nào đã quên tên thật của a Lam đồng chí là cái gì không?)

“Tích Nguyệt....”

Tên này rất quen thuộc....Ồ đâu nghe qua chứ? Nguyệt, Tích nguyệt....Đông di....Đông di Tích nguyệt ! A, là Đông di gia kia

Linh...Linh....

“Này, vị kia? AKỳ Lạc, là, ta đã biết rồi, là buổi chiều 3 giờ sao?Ân...Yên tâm, sẽ không đến muộn....Được, đã biết, Kỳ đại mụ (aka ~ Kỳ bác gái) , tạm biệt!”

Buổi chiều năm ba sẽ đi lấy bằng tốt nghiệp, hiện tại, 10h30' sáng.....Trước tắm rửa, đợi tí nữa tìm nhị đường ca cùng đi ăn cơm

“Này, Duệ Phong ca, ta là Tiểu Lận...Đúng, vẫn đang ở công ty sao? Buổi trưa có thể cùng ăn cơm không?....Ân, được....11 rưỡi gặp ở tiệm cơm Tây bên ngoài công ty sao?...Đúng, chính là tiệm lần trước đó. Được....tạm biệt”

Ở trong nhà hàng ,a Lam vừa mới ngồi xuống, Lam Duệ Phong đã đi ra. Dáng người cao lớn tuấn lãng, khí chất lạnh lùng nghiêm nghị thành thực, hấp dẫn ánh nhìn của đông đảo sinh vật nữ tính trong nhà hàng.

“Đợi thật lâu ?”

Lam Duệ Phong nhìn đồng hồ trên cổ tay một chút.

“Là ta tới sớm.Người tới rất đúng giờ.”

“Người Lam gia cũng không có thói quen đến trễ.”

Lam Lận chống cằm, mỉm cười.

“Này.” Lam Duệ Phong cũng khó khăn mà mỉm cười, như gió xuân thổi tan mặt hồ đóng băng, đây chính là bộ dáng tươi cười chỉ giới hạn người Lam gia mới có thể thấy a....

“Tìm ta có chuyện gì sao?”

“Không có việc gì sẽ không thể tìm người tâm sự sao?”

Lam Lận hỏi vặn lại.

“Nga....Người đây là sao? Chỉ là đơn thuần tới tìm ta nói chuyện phiếm?”

Lam Duệ Phong nhếch một bên mi nhìn tiểu đường đệ đáng yêu của hắn.

“Người từ trước đến nay đều vô sự không lên tam bảo điện ,lẽ nào ngày hôm nay đột nhiên đổi tính?”

“Ha ha, Duệ phong ca người thực hiểu rõ ta .”

“Nói đi.”

“Ân....Không biết Duệ phong ca có nhận thức người nhà Đông di không?”

“Đông di? Đông di kia?”

“Đúng, chính là gia đình Đông di cuộc sống xa hoa kia.”

“Đông di gia sao.... Chỉ cùng đại thiếu gia Đông di Dịch Quân từng có vài lần gặp gỡ, hắn cùng Ngự ca giao tình có vẻ rất tốt. Người khác sẽ không qua lại gì.”

“Nga....Ngự biểu ca phải không... Vậy, Duệ phong ca người có biết Đông di Tích Nguyệt không?”

“Đông di Tích nguyệt? Nga, chính là tiểu công tử nhà Đông di sao, hắn tháng trước xảy ra chút việc ngoài ý muốn, não bộ bị thương, đến nay vẫn hôn mê chưa tỉnh, bây giờ còn ở bệnh viện tiếp nhận điều trị.”

“Bệnh viện nhà ai?”

Lam Lận khần trương mà hỏi thăm

“Bệnh viện Lam thị Kỷ niệm đi, bác sĩ mổ chính hình như là Chi Tuyền. Thế nào, người muốn đi xem?”

Là tứ đường ca Chi tuyền? Lam Chi Tuyền là bác sĩ thần kinh có tiếng trong nước. Chịu trách nhiệm chính phụ trách bệnh viện Lam thị tên là Lam thị kỷ niệm.

“À,ân....Ta muốn tự mình xác nhận một chút người kia có đúng hay không....”

“Có cần ta báo Chi tuyền hay không đề hắn...”

“Không, không cần, ta có thể tự đi được.”

Lam Lận hạ tầm mắt. Che đi tâm tư đang cuộn cuộn không ngừng nhấp nhô như con sóng lớn trong mắt. Nếu đúng như vậy.....Nếu đúng như vậy.....Hắn nên làm cái gì bây giờ?!

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Buổi chiều đầu hạ tĩnh mịch, ánh sáng rực rỡ xuyên qua rèm cửa, để lại trên mặt đất những vệt sáng nhàn nhạt. Trong phòng bệnh cao cấp chỉ có máy móc yên lặng hoạt động. Một mình nằm trên giường bệnh, thiếu niên xinh đẹp một màu da tái nhợt, toàn thân trên dưới gắn rất nhiều dây dợ khác nhau nổi vào mấy màn hình máy tính lớn. Cứ như vậy một người, trong một không gian có phần kì quái, hầu như không cảm nhận được sự chuyển động của thời gian, tất cả phẳng phai như đều bị vây trong trạng thái bất động.

“Khách” một tiếng cửa mở ra, ba nam tử đi vào phá vỡ thời không bất động này.

“Còn giống như không tẻ đâu. Tất cả đều nằm trong lòng bàn tay như dự liệu của chúng ta, rất nhanh có thể thực hiện bước tiếp theo của kế hoạch.”

Một nam tử đeo kính đen, tóc dài nhìn số liệu ghi chép trên máy tính một chút, có phần hài lòng.

“Vẫn là đợi thêm một thời gian nữa đi.”

Một nam tử áo đen khuôn mặt thanh tú lười biếng mà dựa vào trên người người yêu thành thực anh tuấn ở phía sau, nhàn hạ nói.

“Àn? Vì sao? Rõ ràng đã có thể...”

“Ha ha ~~~ chờ một chút đi, còn cần một chút thời gian nữa mới đến lúc....Ma hợp.”

“Ma hợp?! Ma hợp cái gì?”

Nam tử ánh mắt nghi hoặc mà đẩy đẩy mũi, lấy ánh mắt trung cầu ý kiến nam tử anh tuấn làm chỗ tựa lưng nào đó. Nam tử anh tuấn bất đắc dĩ mà cười gượng, chỉ có thể sùng nịnh mà nhìn bảo bối trong lòng.

(L: khụ ~ ngọt chết ta a ~ nhân gia này giờ vẫn mai phục ở đây nha, đừng rút mặt vào mặt ta nữa)

“Tùy các người.”

Nam tử đành phải nhún nhún vai, người nhà còn chưa có ý kiến, hẳn lại có cái gì.

“Dù sao trước khi cơ thể hẳn chết cho ta biết là được rồi.”

“Yên tâm —— hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển như thế này, không dễ dàng chết như vậy.”

Nam tử thanh tú tà tà mà nhếch môi, lộ ra bộ dáng tươi cười âm mị ngay cả ác ma nhìn cũng run rẩy. Hai ngón tay hung ác nắm lấy gương mặt mềm mại của thiếu niên đang an ổn ngủ say lời kéo hai bên, khuôn mặt đẹp đẽ trong nháy mắt biến dạng.

“Ta đối với người có phải hay không rất không tệ đi? Tiểu Nguyệt nguyệt thân ái của ta? Đứng lo lắng, người liền hảo hảo mà hưởng thụ một đoạn cuộc sống tốt đẹp đi. Ha ha ha ha ~~~~~”

Nam tử anh tuấn phía sau chỉ có thể trong lòng yên lặng đối với đệ đệ thân ái của hẳn nói xin lỗi, đều không phải hẳn thấy chết không cứu a, mà căn bản là hữu tâm vô lực

————ta chia ta chia, ta cắt ta cắt————

Buổi chiều chạy đến bệnh viện Lam thị Kỷ niệm, lại được biết Đông di Tích nguyệt sớm đã chuyển viện. Lam Lận, về nhà lên mạng tìm kiếm ảnh chụp tiểu công tử Đông di gia một chút, nhưng đều là hình chụp ở xa không rõ, phải cố gắng lắm mới có thể nhìn ra được là hình dạng người gì đó, xem ra công phu bảo mật của Đông di gia thật đúng là trình độ cao a...

Thờ dài, Lam Lận dựa vào trên ghế, cảm thấy trong ngực luôn có cảm giác kỳ lạ không giải thích được. Kỳ thực bản thân có phải quá nhạy cảm hay không a? Tuy rằng là nói vậy, nhưng có thể chỉ là số liệu máy tính có điểm trắc trở, mặc dù tiểu Ngân là càng ngày càng nhân tính hóa, nhưng dù thế nào cũng vẫn là một đồng số liệu mà thôi, không có khả năng là thật, người thật trong hiện thực...đi? Hẳn trong lòng an ủi bản thân, thế nhưng đáy lòng vẫn nảy lên một loại cảm giác phi thường không tốt —— nghìn vạn lần không nên trở thành sự thật a...Nếu không, kia trong trò chơi bọn họ đã từng làm một loạt hành vi như thế này như thế này —— Như thế này như thế này —— không phải là.....

A a a a a ~~~~~ hẳn không muốn sống nữa !!! Hẳn sau này còn có mặt mũi nào chơi trò chơi này nữa a ~~~~~ Lam Lận không có chí tiến thủ mà vui đầu vào đồng gối làm đà điếu, cọ cọ cọ cọ ~~~~~ cuốn qua chăn mền, tiếp tục đem chính mình vui vào bên trong chăn, 55555555~~~~~ về sau, về sau cũng không muốn đi ra ngoài gặp người nữa rồi...

Tự ăn năn hối hận ~~~~~ Tự ăn năn hối hận ~~~~~ Tự ăn năn hối hận ~~~~~Àn, chờ một chút! Kỳ thật tất cả này đều chỉ là chính hẳn phỏng đoán mà thôi, chân tướng sự thật, vẫn là đi hỏi ma pháp sư trong trò chơi – một trong những người thiết kế trò chơi, đường ca Lam Ngự của hẳn.

Lần nữa login trò chơi, vẫn là ở bên ngoài cửa Dạ chi thành. Vừa mới login, tiểu Ngân phản nộ, khuôn mặt cơ hồ muốn trở nên tái mét liền bức tới.

“Người... Người đi nơi nào... Hại ta ở chỗ này chờ lâu như vậy!!”

“Ta, ta... đặt giờ logout, phải tới trường lấy bằng tốt nghiệp....A! Thảm rồi!!...”

Ngày hôm nay cố đi thăm dò chuyện của Đông di Tích nguyệt, hoàn toàn đã quên còn phải tới trường có việc! Lúc sáng còn đáp ứng giúp Kỳ Lạc làm báo cáo tốt nghiệp, lúc ra ngoài lại quên mang theo di động, lần này thảm rồi...Cur nhiên không cần thận đề Kỳ đại mụ ngồi máy bay, hậu quả chính là rất nghiêm trọng...Nhớ tới Kỳ mỗ làm nhảm liên tục không ngừng, hoàn toàn không thua Đường tăng niệm Đoạt mệnh pháp, da đầu A Lam liền bắt đầu cảm thấy một trận ngứa ngáy...Tạm thời, tạm thời ở trong trò chơi đi...Kéo dài thời gian được lúc nào hay lúc đấy...

“Người lại thần du đến nơi nào rồi??” (aka ~ cũng dạng như mộng du đó)

Tay tiểu Ngân ở trước mặt hần không ngừng lay động, muốn triệu hồi ý thức của hần về tới.

“Người ngày đó làm sao đột nhiên đã không thấy tăm hơi? Hại ta ở chỗ này cố định, ngay cả động cũng không động dậy được, chỉ có thể thẳng tuột chờ người trở lại!”

“Sau khi ta logout người vẫn luôn ở chỗ này chờ ta?”

A Lam kinh ngạc nhìn hần.

“Ta, ta cũng không phải tự nguyện ở chỗ này chờ người, chi là bị dính chặt ở đây mà thôi!”

Thấy trong mắt a Lam không thể tin nổi, mặt tiểu Ngân đỏ lên, cấp tốc đem khuôn mặt xoay đi. Dĩ?! kỳ quái, ta rõ ràng là đang tức giận a, vì cái gì khuôn mặt lại vô duyên vô cớ mà đỏ lên nóng lên??!! Thân thể này sao lại hoàn toàn không chịu sự khống chế của ta a ~~~~~

Loại phản ứng này.....Hình như là người thật a.....Nhìn tiểu Ngân vẻ mặt không tự nhiên, trong đầu a Lam một mảnh phức tạp.

“Dù, dù sao ta cũng là ở chỗ này chờ người thật lâu, đợi lâu như vậy...Ta, ta....Ta cái kia.....”

Tiểu Ngân liếc liếc A Lam còn đang xúc động, trên mặt một tầng hồng sắc càng sâu, tiếng rất nhỏ rất nhỏ mà đưa ra nguyện vọng.

“Àn? Người cái gì?”

A Lam không nghe hiểu.

“Chính làchính là, cái kia đói bụng.....”

Thanh âm thấp như tiếng muỗi kêu.

“Nga, nga. Là đói bụng a, vậy đi ăn chút gì...Ách, cái này....”

Bầu không khí mặc danh mà dấy lên xấu hổ, cảm giác ái muội nhanh chóng tràn lan xung quanh hai người, “tắt ba” “tắt ba” mà toát ra những tiểu bong bóng màu phấn hồng ~

Việc này, bất quá là hai miệng hôn hôn mà thôi, cũng không phải chưa từng hôn qua, đây là không tự nhiên cái gì a !! A Lam ở trong lòng nhanh chóng chuẩn bị tâm lý, thế nhưng, thanh âm nhỏ nhỏ kia lại ở bên cạnh lạnh lùng mà nhắc nhở, người này có thể là người thật nga, là một người sống rõ ràng rành, sẽ đi sẽ động đích xác người thật nga, người xác định muốn cùng hần hôn lại?? Việc này.....Việc này...Ta....

Ngay khi A Lam nội tâm còn đang thống khổ giãy dụa, một đôi cánh tay mảnh khảnh nhẹ nhàng xông tới, buộc chặt phía sau gáy hần, nhìn dung nhan mỹ lệ càng ngày càng gần trước mắt, A Lam ở trong lòng kêu gào

Chờ một chút!!! Ta còn chưa chuẩn bị tốt a~~~~~

(Mỗ Đãi làm bộ cười gian: hanh hanh hanh ~~~~~ A Lam đồng học, người cho rằng là nương người ta còn cho người thời gian làm chuẩn bị tâm lý cái gì sao? ?) (L: nương = mẹ)

Chương tiếp theo chính là màn kích tình ~ đồng chí các vị là muốn xem tiểu Ngân áp a Lam hay a Lam áp tiểu Ngân ?? (L: áp = đè ~)

Bất quá, mặc kệ ai áp ai cũng được, ta chính là đi trước bỏ túc một chút H vẫn ~~~~~

(Quản chúng: Kỳ thật người là tìm cơ hội lười biếng trộm xem H vẫn đi??)

Mỗ Đãi: Các đại nhân ~~~ oan uổng a ~ ta tuyệt đối là viết xuống một chương mới nhìn H vẫn, thỉnh tin tưởng tại hạ bình thường đúng là thuần khiết như hoa tuyết nhỏ không tỳ vết a ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16

Đồng chí Đồng đi Tích nguyệt của chúng ta (Mồ Đãi chú thích: bởi vì ý thức Tích nguyệt đồng chí đã thức tỉnh rồi, căn cứ vào nguyện vọng mạnh mẽ của bản thân đồng chí, về sau liền thẳng dùng tên này, tiểu Ngân đồng chí đơn thuần mà ngoan ngoãn đã một đi không quay trở lại, về sau liền đổi thành Tích nguyệt đồng chí có chút tùy hứng, có chút xấu tính lại có chút khiết phích (aka ~ nghiện sạch sẽ) lên sân khấu ~~~~~, mọi người hoan nghênh !!!)

Thật là phi thường phi thường chán ghét cùng người khác tiếp xúc, nhưng, chính xác mà nói, hần là hần có tâm lý khiết phích tương đối nghiêm trọng, phi thường chán ghét bản thân tiếp xúc với đông đảo vật thể bên ngoài có sinh mệnh, có nhiệt độ cơ thể. Nhưng, hôm nay, bây giờ, lúc này, hần trực tiếp đối mặt với bước ngoặt mang tính quyết định trong cuộc đời hần —— rốt cuộc có phải vì quá đối cùng dục vọng gầy vò mà miễn cưỡng đi hôn một nam nhân hay không?

Không được a không được ~ hần không nên đi hôn một nam nhân ~ cho dù hần rất đáng yêu, mà kì thực hần không chút nào chán ghét hần, thậm chí còn có thể nói là có chút thích, nhưng kể cả như vậy cũng không được !! Không được, không được chính là không được ~~~~

Trên tâm lý là kháng cự cực điểm mà liên tục hô không được không được, nhưng cơ thể đã hưởng qua dục vọng lại phi thường thành thật mà liên tục kêu gào muốn được thỏa mãn, cảm giác sốt ruột cùng khát vọng gần như thông khô trong cơ thể bùng cháy, cơ thể vẫn là trước khi lý trí kịp ngăn trở đã mở miệng ——

“...Cái kia ta đói bụng...”

Thanh âm bé như muỗi kêu .A a a a ~~~~~ hần rốt cuộc đang nói cái gì a, hần làm sao, làm sao lại không cẩn thận một cái liền nói ra a??!!

“Nga, nga. Là đói bụng a, vậy đi ăn chút gì.Ách, cái này....”

A Lam cũng theo bản năng mà trả lời,

Trong bầu không khí ái muội kì quái này, máu toàn thân hần đều dồn vào nơi trái tim, tiếng tim đập to kinh người, cơ thể như không chịu sự kiểm soát, hai tay chậm rãi giờ lên phía sau gáy hần muốn ôm trọn người trước mắt

Thiên hạ trước mắt thoáng bất an mà tròn to mắt nhìn hần chậm rãi áp sát, hai tay ở trước ngực vô lực mà khước từ

“Tiểu, Tích nguyệt....tachờ một chút, ta còn chưa....”

“Đừng...Đừng gọi ta Tích nguyệt, gọi taNguyệt...”

Một thời khắc này, a Lam mong muốn cùng hần hôn môi chính là Đồng đi Tích nguyệt, mà không phải là một nam sủng Tích nguyệt trong trò chơi...

“A, Nguyệt...ta...”

Lời nói chưa trọn vẹn đều bị hòa tan giữa nơi đôi môi chạm nhau, cảm xúc quen thuộc lại xa lạ, một chút run rẩy của đôi phương theo môi truyền đến, cảm giác phi thường chọc người thương yêu...Giống như trong mộng ảo, sau một tiếng than nhẹ thỏa mãn, hai tay Tích nguyệt bỗng siết chặt lại, đầu lưỡi linh hoạt đã lúi vào khoang miệng a Lam, đầu lưỡi hai người có phản ngưng ngưng mà đụng chạm, chợt tách ra, a Lam trốn chạy, Tích nguyệt truy đuổi, hai người như đang chơi trò hôn môi đánh đố, luồng điện tê dại theo nụ hôn hai người nhanh chóng truyền khắp toàn thân, tinh lực chậm rãi khôi phục.

Nhưng, chưa đủ, còn thiếu rất nhiều...còn muốn...còn muốn càng nhiều...

Trong đầu Tích nguyệt hiện tại đã hoàn toàn quên mất cái gì gọi là khiết phích, cái gì gọi là hành vi nhân loại thân mật dơ bẩn, hần hiện tại chỉ có thể hoàn toàn thuận theo bản năng thân thể, càng không ngừng đòi lấy càng nhiều. Kết quả là, hần rất tự nhiên mà hướng một đường dọc sống lưng tìm tòi...

“Oa a ~ thật lớn mật nga, cư nhiên bên cạnh cửa thành phố chợ hôn nồng nhiệt !!”

“Ai nha ! nam hài từ tóc dài kia còn luồn tay vào trong quần áo của nam hài từ tóc ngắn a!”

“Thối đời ngày nay a thối đời ngày nay....”

“Nhân tâm bất cổ a nhân tâm bất cổ...”

“Đạo đức bại hoại a đạo đức bại hoại...”

“Cường thụ nhục công a cường thụ nhục công...”

Chương 17

Ngày thứ hai

Hai người thần sắc quái dị mà từ lầu quán ở Dạ chi thành đi ra, bầu không khí vẫn luôn trầm mặc, tương đối xấu hổ. Sự tình sao lại phát triển đến nước này chứ? Trong đầu hai người một mảnh hỗn loạn.

A Lam lén dò xét Tích nguyệt ở bên cạnh không hề rảnh cúi đầu bước đi, chung quy cảm thấy phải nói với hắn cái gì, rồi lại chẳng nói nên lời mà cúi đầu bước đi, tâm loạn như ma.

Đồng chí Tích nguyệt bên cạnh sắc mặt càng đặc sắc hơn, giống như đèn tín hiệu giao thông, hai loại màu sắc ở trên mặt hắn không ngừng hoán đổi, hắn là hối hận a, thật là ngay cả ruột gan cũng hối hận rồi! Tối hôm qua, hắn sao lại không biết kiểm chế xuống chứ? Rõ ràng đã cảm thấy không đúng rồi, làm thế nào còn muốn phóng túng chính mình, nhất thời bị kích thích, khiến cho sự tình trở thành cái dạng này.

Chuyện kể rằng tối hôm qua.

Dục vọng cơ thể như thủy triều cuốn đi lý trí cùng suy nghĩ thanh tỉnh, bên trong cơ thể như có một ngọn lửa thiêu đốt lực phủ ngũ tạng, một loại hương khí kì dị theo nhiệt độ cơ thể hắn không ngừng bốc hơi lên, khiến ý thức hắn từ từ mờ nhạt, chỉ có thể thuận theo thúc giục bản năng. ...

Đây, đây rốt cục là chuyện xảy ra như thế nào??

A Lam mở to mắt nhìn Tích nguyệt đang áp ở trên mình, từ trên người hắn đang tản mát ra một cỗ hương khí kì dị, hương khí lạnh lạnh lại ở trên người gọi ra một loại khát vọng không hiểu được, hắn hoảng sợ phát hiện thể lực của mình đang nhanh chóng trôi đi, nguyên bản đang toàn lực ngăn cản động tác tiếp cận của Tích nguyệt, tức khắc vô lực, toàn thân đều yếu ớt xuống, vội vã muốn gọi ra menu hệ thống logout, lại bị báo ”Hiện tại đang trong trạng thái đặc biệt, không thể logout.” A Lam là khóc không ra nước mắt, như một con cá đang nằm trên thớt, chỉ có thể tùy ý người đánh vẩy lọc xương muốn làm gì thì làm.

Tích Nguyệt áp ở trên người biểu tình dần trở nên quyến rũ, giữa con người màu ngân lam nhàn nhạt nổi lên ánh nước, ánh mắt uyển chuyển, hai gò má ửng đỏ, đôi môi áp xuống, A Lam nhọc nhằn mà né tránh khuôn mặt bên cạnh, đôi môi mềm mại rơi vào bên tai, hồ hấp ẩm nóng phun vào tai đưa tới một trận rung động, tâm trạng a Lam vừa động, thầm nghĩ một tiếng thất sách, đang muốn di chuyển lần nữa thì vành tai đã bị Tích nguyệt ngậm lấy, hết lần này đến lần khác liếm lộng.

“A.....tiểu Ngân, người, buông, buông ta ra...”

A Lam kinh suyền.

“Gọi ta Nguyệt.....Người đã quên sao? Ta là Nguyệt...”

Tích Nguyệt nghiêm khắc mà ở trên vành tai hắn cắn một ngón.

“A....Đừng....”

Cảm giác đau một chút khiến cho dục vọng càng cháy mãnh liệt, A Lam hí nức nở con mắt, khó nhịn mà chuyển động đầu, muốn thoát khỏi loại cảm giác xa lạ mà kì quái này.

Môi Tích nguyệt thuận thế bắt trụ hắn, lưỡi mềm tùy tiện liền nhập vào khoang miệng a Lam, quyến rũ dây dưa, lực lợi liếm mát, trong khoang miệng hai người kịch liệt hôn lưỡi khuấy đảo, nước bọt dư thừa cơ hồ muốn tràn ra, phát ra tiếng nước “sách sách” dâm mỹ.Sau khi hôn một hồi, Tích nguyệt ly khai đôi môi bị chà đạp đến sưng đỏ của A Lam, dời trận địa đi xuống cổ, ngực, bụng dưới.Đến y phục đều dần dập thoát ra, rất nhanh hai người đã toàn thân xích lõa mà dán vào cùng một chỗ.

Tích nguyệt bắt đầu động thân, liền dưới ánh sáng mờ lung trong phòng nhìn thân thể mảnh khảnh trắng nõn dưới thân, chính là thân hình ngây ngô của thiếu niên, cơ thịt hơi mỏng, khung xương còn đang trong giai đoạn phát dục, rõ ràng là vóc người còn không có trưởng thành trọn vẹn, thậm chí có phần khô khan nhạt nhẽo, lại khiến dục vọng hắn thiêu đốt tới cực hạn. Thiếu niên thờ hồn hên, toàn thân nổi lên tình triều phấn hồng, hai mắt thất thần mà nửa mở, màu sắc dục lưu chuyển trong đó, đã là trọn vẹn tùy ý hắn an bài.

Tích nguyệt trong lòng khẽ động, cúi xuống thân, ngậm lấy phần hồng nổi lên trước ngực trắng nõn, dùng đầu lưỡi ôn nhu mà liếm lộng.

“Ân....Ân....Đừng....”

Đừng?! Tích nguyệt ý xấu mà dùng sức hút một cái, dùng hàm răng sắc bén cắn xé nhũ tiêm của hắn.

“A—đau....”

A Lam chịu đau mà thờ dốc một tiếng, sau khi đau đớn trong nháy mắt qua đi, khoái cảm gấp bội liền kéo tới, trong âm cuối bất tri bất giác mà trộn lẫn vào hơi thở nhe người, nguyên muốn đẩy tay Tích nguyệt ra, cũng vô lực mà buông xuống trên giường.

Sau khi thô bạo mà cắn nuốt, vỗ về ôn nhu lại tùy theo mà đến, sau khi a Lam từ từ quen hưởng thụ đối đãi ôn nhu lại bị răng nanh Tích nguyệt cắn —

“A a a....Ấn....”

Dưới sự chăm sóc nhiều lần của kẹo cùng roi da, tiếng kêu của a Lam phát ra càng ngày càng mỉa mai.

Tích nguyệt nhìn thời cơ đã chín muồi, đem hạ thân của mình dán tại cùng một chỗ với A Lam, bộ phận nóng bỏng ma sát lẫn nhau, dính chặt ra ái dịch trong suốt khiến cho động tác ma sát trở nên càng thông thuận, ma sát kịch liệt hạ xuống, khoái cảm tiêu hồn thăng hưởng đại não xông lên, tay Tích nguyệt trượt xuống hạ thân hai người, thấm ướt dịch thể của hai người đang chuẩn bị khai phá tiểu cục lõi của a Lam.

“Ách.....A, làm thế nào đây?!”

Đây là, Tích nguyệt lại kinh khủng phát hiện cơ thể đã đột nhiên không nghe theo sai khiến của bản thân nữa rồi, ngón tay dính thể dịch hai người thẳng mà cắm vào phía sau, co rút vài cái, sau đó, trong ánh mắt kinh dị của a Lam và bản thân, nửa giờ lên thân thể nhắm thẳng bộ phận hùng dũng hưng phấn đứng thẳng dưới thân — làm việc nghĩa không chùn bước mà ngồi xuống.

”A a a a a ! ! !”

Ngày nào đó, gian phòng nào đó của một lầu quán nào đó ở Dạ chi thành truyền ra một hồi tiếng kêu vô cùng thê thảm. Khiến cho người chơi gần đó một trận khủng hoảng, nguyên nhân phát sinh tiếng quái — bất minh.

_____ta là khẩu ái phân cách tuyến a cái kia phân cách tuyến _____

Lúc này, người nào đó đang ở nhà an an tĩnh tĩnh mà hưởng thụ trà chiều mỹ vị với người yêu —

“Ngự.....”

Nam tử anh tuấn đột nhiên nhớ tới một chuyện có chút trọng yếu nào đó.

“Ấn?”

“Người lần trước có phải đối với thân thể trong trò chơi của tiểu Nguyệt động qua tay chân không?”

“Úc — việc này nha...”

Người nào đó phi thường thông dong mà hướng vào miệng mình một khối bánh quy thù công nho nhỏ, lại uống hai ngụm trà, mới chậm rãi mà trả lời

“Ta động tay cũng khá nhiều, không biết người nói chính là cái nào?”

“...”

— ||| ở trước mặt ca ca người bị hại còn nói hùng hồn được như thế, nói như thế nào tốt xấu cũng phải châm chước một chút cái tâm tình người nhà người bị hại a.

“.....Chính là, nếu bọn họ một khi không cẩn thận xảy ra cái chuyện siêu gần gũi kia, vậy....”

” Sách sách, nói thật đúng là không rõ ràng a, người nói thẳng là hai người bọn họ nhin không được làm không phải được rồi sao?”

Lại ăn một miếng bánh quy, ân ngon, hôm nay dì Trần làm bánh quy thật không tệ, tí nữa nhớ kỹ thuận tiện mang một chút về nhà ăn.

“Khụ khụ, dù sao chính là như vậy rồi, kia liền.”

“Nga nga.....”

Người nào đó lộ ra chiêu bài ác ma mỉm cười, hàm răng sáng bóng dưới ánh mặt trời lóe sáng phát ra thanh âm trầm trầm, khiến tâm người ta đều thật lạnh thật lạnh.....

“Nếu độ đối khát của tiểu tử kia đối với a Lam đạt tới giá trị nhất định, nói cách khác hắn đối tới nhin không được sẽ đối với chủ nhân hắn a Lam hôn, một lần rồi một lần, làm nhiều lần, theo hắn không ngừng thuận thực, hắn sẽ đòi hỏi tình khí càng ngày càng nhiều, cuối cùng khi ngay cả hôn môi cung cấp tình khí đều không thể thỏa mãn hắn, hắn sẽ theo bản năng thông qua tiếp xúc thân thể thân mật hơn để thỏa mãn nguồn tình khí, đến cuối cùng một khi phát triển tới giai đoạn quan hệ xác thịt — trước làm trò đùa giỡn một chút còn không sao, một khi tới bước cuối cùng, hắn sẽ không tự chủ mà không thể không phi a Lam ! ha ha, ha ha.....”

“...”

– |||(Hoàng quả thụ toát mồ hôi.)

“Như vậy được chứ? Người sẽ không sợ bọn họ không tiếp thụ được?”

“Không phải nói muốn chữa trị tâm lý khiết phích của tiểu tử kia sao? Đây là phương pháp tốt nhất rồi. Chỉ là đáng thương cho tiểu Lận một hảo hán tử như vậy a.”

“Việc này. Bọn họ hai người đều là lần đầu tiên sao? Không chuẩn bị chính là không xong.”

“Yên tâm, yên tâm.”

Người nào đó cười nham hiểm

“Ta trong số liệu của hần gia tăng rất nhiều tư liệu về phương diện nam nam yêu đương kia, ít nhất trong trò chơi hần đã là một chuyên gia tán tỉnh rồi. Đáng nhẽ ra, thân là nam sủng của kẻ khác, ngay cả tán tỉnh cũng không biết, muốn tới có cái P a.”

“....”

Đệ đệ đáng thương, người vẫn là tự mình làm tốt đi.

Đường tu hành còn dài đằng đẵng a ~~

Đường tu hành còn dài đằng đẵng a ~~

Chuyện kể rằng người nào đó bị một người gian xảo nào đó tiến hành hãm hại, hiện tại chính mình bị rơi vào nơi nước sôi lửa bỏng, vừa nóng vừa lạnh, băng hỏa hai thứ chồng lên nhau trùng điệp, tâm như nước qua đêm đem đun lại, vừa chua xót vừa khổ, ngũ vị tạp trần.

(Nguyệt: Tức giận! Người đây là dùng cái từ gì để hình dung? ! Không có văn hóa cũng học người đào hầm viết văn?! Người đâu, kéo ra ngoài cho ta, đòi roi dài thêm nước muối, quất hần một trăm lần a một trăm lần! Cái gì a? Mới có hai roi liền tắt thở? Vậy sửa lại quất xác chết một trăm lần !

Hồn phách nào đó đi qua ôm lấy chân Nguyệt làm bộ che đậy trường thành: Tha mạng a Nguyệt đại nhân, 555555, là ta sai rồi ~ ta, ta sửa còn không được sao.”

Lập lại N lần –)

Chuyện kể rằng, hai vị suất ca không cẩn thận bị kẻ gian đặt bẫy, bây giờ tâm tư đang hỗn loạn, cảm xúc dâng trào, tâm tư rối loạn, phức tạp...

Tích nguyệt ở phía trước phần hần mà đi a đi, A Lam ở phía sau không nói gì mà đuổi a đuổi. Cứ như vậy, hai người trong bầu không khí cổ quái ra khỏi Dạ chi thành. Một lát sau, Tích nguyệt đột nhiên lên tiếng, phá vỡ cục diện bế tắc.

“Người kia ở nơi nào?”

“Àn? Cái gì? Người kia?”

A Lam ngẩng đầu lên, có chút kinh ngạc mà nhìn bóng lưng cứng ngắc của thiếu niên phía trước.

“Chính là cái kẻ đem ta làm thành sủng vật đưa cho người ấy.”

Tích nguyệt xoay người lại, sắc mặt đen như đất nồi.

” Chúng ta luôn đều ở bên trong trò chơi đi? Nhưng lại là trò chơi mạng online đại mô phỏng chân thật “Mê tung” do Lam thị khai phá”

“Người. Thật là Đông di Tích nguyệt?”

“Đúng.”

Mặc dù đã có dự cảm rồi, nhưng chân chính xác nhận thân phận của hần vẫn khiến tâm a Lam nổi lên một cảm giác hư ảo kì dị.

“Nhưng người không phải gặp tai nạn xe, hiện chưa tỉnh sao? Người làm sao lại ở trong một cái trò chơi?”

“Việc này ta cũng muốn biết.”

Tích nguyệt lẩm bẩm nói. Trí nhớ hần cuối cùng giống như nghe được một tiếng phanh xe sắc bén, sau đó trước mắt liền tối sầm, bất tỉnh nhân sự, khi lấy lại ý thức lần nữa thật giống như đang ở trong mộng, cả người vô tri vô thức không rõ, cơ thể hoàn toàn không chịu kiểm soát mà tự hành động, mà chuyện duy nhất hần có thể làm, là ở trong mộng nhìn nhất cử nhất động của bản thân. Mộng cứ chậm rãi tiếp tục kéo dài, mà hần hầu như cũng đã cho rằng hần chính là tiểu Ngân, tiểu nam sủng ôn thuận ngoan ngoãn kia. Thẳng đến ngày đó, sau khi hần giống như theo bản năng dùng hết lực lượng phóng ra một cái pháp thuật gì đó, ý thức lại một lần nữa rơi vào trong bóng tối. Sau đó, hần hình như nghe được một thanh âm phi thường đáng ghét. Tiếp đó hần liền chậm rãi bắt đầu khôi phục ý thức, chậm rãi tỉnh táo lại, mới nhớ tới thân phận xác thực của bản thân, vừa muốn nghĩ biện pháp

làm rõ tình hình ly khai nơi này, đã bị cứng rắn bỏ rơi trong trò chơi mấy ngày ! (tỉ lệ thời gian trong trò chơi và hiện thực ước chừng là 4 : 1) Cơ thể hoàn toàn là trạng thái trong suốt, giống như âm hồn không có sự sống, càng không ngừng bị những người chơi chạy xuyên qua thân thể. Hai chân bị định tại chỗ không thể di chuyển, dùng hết tất cả biện pháp vẫn không có cách nào di chuyển nửa bước, hệ thống luôn là một câu kia:

“Chủ nhân —— Lam Hoan hiện tại không login, thao tác không thể thực hiện.”

Làm hại hấn ở bên cạnh tường thành Dạ chi thành bị mưa đập gió vùi, dầm mưa dãi nắng...(Dạ chi thành lấy đầu ra nắng a ?) thể xác và tinh thần mệt mỏi, đường huyết (?) không ngừng hạ xuống, lúc thiếu một chút nữa đối đến hôn mê bất tỉnh, thức ăn kiêm chủ nhân vô trách nhiệm kia rốt cục xuất hiện !!! Làm hại hấn thoáng cái không khống chế được, liền xảy ra...Xảy ra chuyện ngày hôm qua khiến hấn mất hết mặt mũi kia ...

Đại khái hiểu rõ những việc chưa xót mà Tích nguyệt trải qua, a Lam cũng không biết nên nói cái gì cho tốt, chính mình thấy khó khăn còn muốn an ủi hấn? Nhưng...Nói thế nào đi nữa hấn cũng là người bị hại có được hay không? Vừa login liền mặc danh kì diệu mà bị người cuồng hôn ,

Sau đó bị một đám người vây xem, dưới tình huống hoảng hốt chưa kịp bình tĩnh lại bị kéo đi lữ quán OOX...Tối hôm qua tuy rằng cuối cùng người bị OO không phải hấn, nhưng hấn cũng không muốn đi XX một nam nhân có được hay không? ! Hấn cũng không phải đồng tính luyến ái...Hấn kỳ thực là rất ủy khuất a....

“Đừng nói sang chuyện khác nữa, người kia rốt cục ở nơi nào?”

“Ách..... Thực ra người xem như là hệ thống tặng thưởng cho ta, cùng người kia không có quan hệ đi?”

“Không có khả năng! Ta sẽ không vô duyên vô cớ xuất hiện trong một cái trò chơi của Lam thị, có thể thuyết phục đại ca nhà ta, đem ta tiến vào nơi này, còn đặt ra cái thân phận biến thái như vậy, chỉ có hấn —— Lam Ngự !”

“...”

Không thể bác bỏ, Ngự ca quả thật là có khả năng làm ra sự tình này.

“Hấn hiện tại ở nơi nào?”

Tích nguyệt áp sát a Lam thấp hơn hấn nửa cái đầu, mắt lộ ra hung quang, hung ác độc địa mà hỏi thăm

“.....Ở rừng rậm mê hoặc.....”

“Rừng rậm mê hoặc.....Rừng rậm mê hoặc.....Lam Ngự, người một nam hồ ly tinh vừa già vừa xấu chuyên môn quyến rũ nam nhân, cư nhiên có dũng khí đối xử với bản thiếu gia như vậy? ! Người liên ngoan ngoãn cho bản thiếu gia giết chết đi ——! ! Hanh hanh hanh hanh....”

Hấn như này có tính là chân ngoài dài hơn chân trong không a? Cần phải nói là —— vì đại nghĩa không quản người thân ? Có điều cũng không cần lo lắng như vậy, hấn tin tưởng Đông di thiếu gia thoát nhìn có vẻ rất hung ác độc địa trước mắt này, thật ra vẫn rất đơn thuần, tuyệt không là đối thủ của Ngự ca- lão gian đa mưu túc trí đại cay độc, 8 phần 10 sẽ trở thành đối tượng tự mình đưa đến cửa mặc hấn trên trọcĐáng thương a đáng thương, Ngự ca chính người chính là sẽ đem chính đến chết a, liền theo lệ vô số chuyện đau đớn thê thảm xem ra, Đông di thiếu gia còn phải chịu giáo huấn nhiều nhiều a....

Bất quá, ta kính nhờ người có thể không dùng khuôn mặt đẹp như hoa nở của tiểu Ngân kia làm ra biểu tình dữ tợn như vậy được không? Quả thực là rất phá hư hình tượng ——

Rừng rậm mê hoặc

“Hắt xì hơi —— “

Ma pháp sư đang nằm trên đùi người yêu nhân nhả mà xem sách bắt thỉnh linh hắt hơi một cái.

“Làm sao vậy? Bị cảm sao? Có chỗ nào khó chịu sao?”

Người yêu săn sóc mà sờ cái trán hấn, có chút lo lắng nhìn hấn.

“Không, chỉ là cái mũi đột nhiên lại hơi ngứa mà thôi, có thể là người nào đó đang nhớ nhung ta đi.”

Ma pháp sư ngẩng đầu nhẹ nhàng mà hôn hôn môi người yêu, xấu xa mà nhếch môi.

“Thân ái, chúng ta cùng đi du lịch đi? Trong trò chơi này có rất nhiều nơi là căn cứ vào truyền thuyết miêu tả mà thiết kế nên nga, chúng ta cùng đi đi?”

“Được, chỉ cần người muốn đi.”

Nam tử anh tuấn sùng nịch mà tùy ý hôn lên cái trán tình nhân.

Ma pháp sư nét mặt cười tươi như hoa, đứng dậy, thuận tay kéo tình nhân trên ghế

“Chúng ta hiện tại liền xuất phát đi.”

“Nhanh như vậy?”

“Ta sợ chậm chút nữa thì không kịp rồi...”

Ma pháp sư nhỏ giọng nói thầm.

“Àn? Ngươi nói cái gì?”

“Không, đi thôi, trạm đầu tiên của chúng ta là đến Mê Nguyệt chi thành đi, kiến trúc nơi đó là phỏng theo kiến trúc Babylon nga...”

Ha ha , tiểu Nguyệt nguyệt, ngươi liền chậm rãi tìm đi, lúc nào bắt được ta thì lúc đó để ngươi tỉnh lại, cố gắng nha, thân ái “Tiểu thúc tử” ~

(L: tiểu thúc tử = chú em= em trai của chồng~)

Bạn đang đọc truyện *Câu Chuyện Của Tiểu Ngân Và Tiểu Lam* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.